

ಅಪರಂಜಿ

ಸಂಪುಟ ೧

ಪುಷ್ಯ - ವರಾಹ

ಸಂಚಿಕೆ ೩

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಲೇಖಕರು:

ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಆನಂದ್

ಅನುಪಮ ನಿರಂಜನ

ಶ್ರೀರಂಗ

ಗಮಾರ

ರಾಮಿ

ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮ

ರಾಮಿ

ಕೇಫ

ರಾ ಶಿ.

ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಮಿಸ್ರಾ ಗುಡಿಬಂಡೆ

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಸಂಪಾದಕರು : ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಮಾಸ್‌ಕಾಟ್ ಆಗ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್

ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,

ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎರಿಯ,

ಬೆಂಗಳೂರು - 560 058

ದೂರವಾಣಿ : 38902

ತಂತಿ : ' ಮಾಸ್‌ಕಾಟ್ '

ಟೆಲೆಫನ್ : 245-580

ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು, ಮತ್ತೂ ಗೋಧಿಯಂ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
" ನಾಕ್ಸೀಡ್ " ಕಳೆ ನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ.

ಎಚ್ ಇ ಟಿ
ಆಮದು ಬದಲು ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ
ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತರು
15 ಆಗಸ್ಟ್ 1981

ಆರ್.ಎಫ್.ಕೋ ಆಕ್ಸಿಲ್ ಕನೆಕ್ಟರ್, ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೈನಿಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ
ಬಿಡಿ ಭಾಗಗಳು ಮತ್ತಿತರ ಅತಿ ನಿಖರ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳು.

ದೇಶೀಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ನೈಪುಣ್ಯತೆಯಿಂದ
ಆಮದು ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಬದಲು ಉತ್ಪಾದನೆ
ನಮ್ಮ ಗುರಿ.

ಹಿಂದಸ್ಥಾನ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರೋ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ
ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಎಸ್ಟೇಟ್, ಪಿಣ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು 560058

ಟೆಲೆಫನ್ : 0845-8266

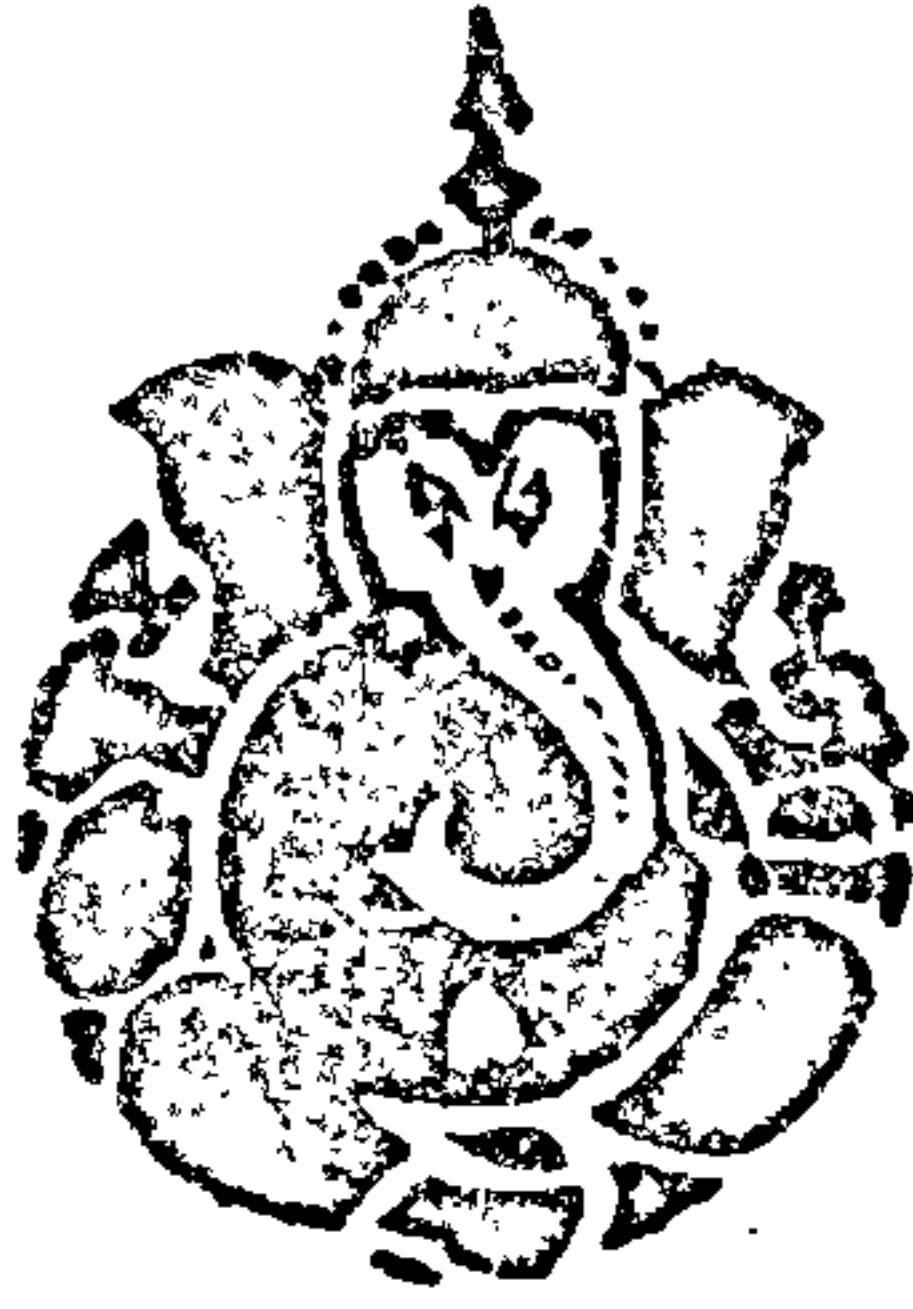
ಕೇಬಲ್ : ಹಿಂದೆಲೆಕ್

ಟೆಲಿಫೋನ್-38480., 38726.

ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಪಿಣ್ಯ, ಬೆಂಗಳೂರು

ರಾಜಾಜಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು

—ತುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎನ್. ಎಸ್. ಗಿರಿವಾಜಿ ಎಂಡ್ ಸನ್ಸ್

(ಬೆಂಗಳೂರು)

ನಂ. 46. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬರ್ಬ್
ಯಶವಂತಪುರ ಬೆಂಗಳೂರು 560022

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ—

ವೀಕೆ ನ್ಯಾಲಿಯಬಲ್ಸ್

ಎ-185/187

ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್

ಪೀಣ್ಯ. ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ—

ಎಕ್ಸೆಲ್ ಟೋಲ್

ಅಂಡರ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಿಸ್

ಬಿ-20 ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್

ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ಸಿ. ಆರ್. ಎಸ್. ಎಕ್ಸ್‌ಪೊನೇಂಟ್ ಡಿವಿಜನ್

ನಂ. 6, ಬೆಂಗಳೂರು ಕೋ - ಆಪರೇಟಿವ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್, ಅಮೆಟೆಡ್
ಓಕಳಿಪುರಂ. ಬೆಂಗಳೂರು -560021

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ—

ವಿನಯ ಟೊಲ್ಸ್ ಎಂಡ್ ಗೇಜಸ್

ಸಿ - 60, ಟ್ಯಾಂಕ್ ರೋಡ್
ಅರಳೇಪೇಟೆ. ಬೆಂಗಳೂರು 560053

ಫೋನ್ : 73069 -579556

ಪ್ರೆಸಿಶನ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಗ್ರಾನೈಟ್ ಸರ್ಫೇಸ್ ಪ್ಲೇಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು
ಗ್ರಾನೈಟ್ ಗೇಜಿಂಗ್ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ತಯಾರಕರು.

ಅಪರಂಜಿ

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಪ್ರಕಾಶಕರು ಮತ್ತು ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ರಾ.ಶಿ.

ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿ

ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ : ರೂ. 25-00

ಮುದ್ರಣ

ಬೃಂದಾವನ ಮುದ್ರಣ, ಜಯನಗರ, ಮೈಸೂರು-14

ವಃನವಿ

ಕೊರವಂಜಿ, ಅಪರಂಜಿಯೊಡನೆ ನಾಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಕೊರವಂಜಿ ಬಳಗ ದವರೂ, ಹೊಸ ಲೇಖಕರೊಂದಿಗೆ ನಿವಸಗಾಗಿ ತಿಳಿನಗೆಯ ಹೊನಲನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಪರಂಜಿ ಲಭ್ಯ. ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 25-00 ನೀವೂ, ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರರೂ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿರಿ, ಜಾಹಿರಾತು ಕೊಡಿ. ಲೇಖಕರೂ, ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಕಾರರೂ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡಲು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಅಪರಂಜಿ ನಿಮ್ಮದು. ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಮನಿಆರ್ಡರ್ ಅಥವಾ ಡ್ರಾಪ್ ಮೂಲಕ ಕಳಿಸಿಕೊಡಿ.

ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ದರ್ಗಾಲಯ, ವಿ.ಪಿ, ವಿಸ್ತರಣ,

ಚಿತ್ರದುರ್ಗ-೫೭೭೫೦೧

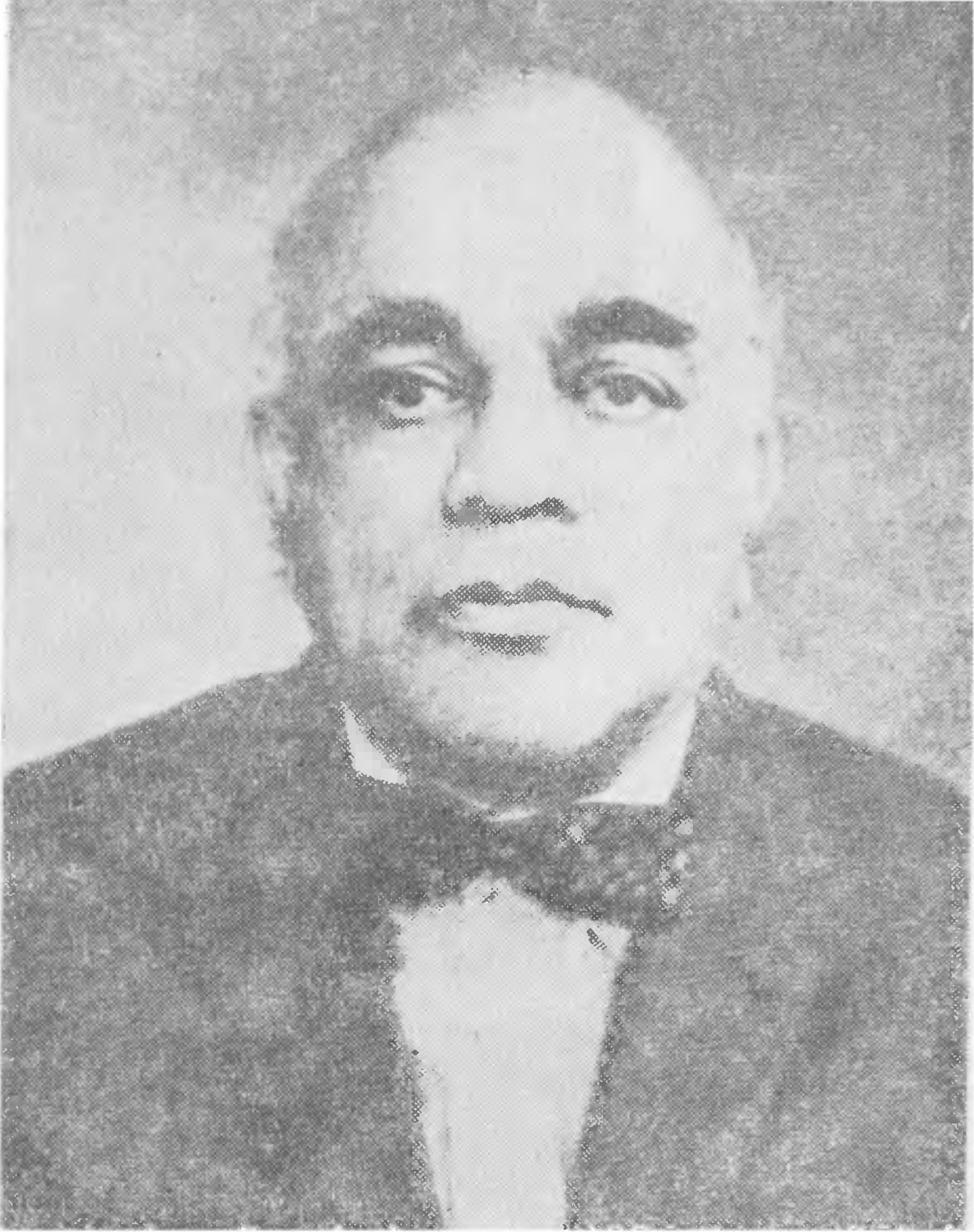
ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಕಿ	ಪುಟ
1. ಒಂದು ಪತ್ರ	ಅ.ರಾ.ಸೇ.	3
2. ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಆನಂದ್	4
3. ಧೀಮಂತ ಚೇತನಕ್ಕೆ ನಮನ	ಅನುಪಮ ನಿರಂಜನ	5
4. ರಾ.ಶಿ.-ಕೆಲವು ನೆನಪುಗಳು	ಶ್ರೀರಂಗ	8
5. ರಾ.ಶಿ.	ಗಮಾರ	10
6. ಕೊರವಂಜಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ	ರಾಮಿ	11
7. ನೋವು-ನೆನಪು	ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮ	12
8. ಮೃತ್ಯುಂಜಯರು	ರಾಮಿ	15
9. ಕಡೇ ಜೋಕು	ಕೇಫ	16
10. ಲೌಂಜಿನಲ್ಲಿ	ರಾ.ಶಿ.	18
11. ಸಂಪಾದಕರ ಪತ್ರ	ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್	25
12. ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ	ಬಿಸ್ರಾ ಗುಡಿಬಂಡೆ	26
13. ಎಕ್ಸ್‌ಬಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	27
14. ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆದರೆ	ಲೀಲಾ ವಿರ್ಲೆ	30
15. ಆಹ್ವಾನ	ಪ್ರಕಾಶ್	33

ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ—

ಮಂಡಾರ ದಾರಾವಾಹಿ ಕಾದಂಬರಿ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿದೆ.

—ಸಂ

ದಿವಂಗತ ಜಾ|| ರಾ. ಶಿ.

ಆತ್ಮವನ್ನರಿತವನು ಶೋಕದಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾನೆ.

— ಛಾಂದೋಗ್ಯ

ಒಂದು ಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ರಾ. ಶಿ. ಅವರಿಗೆ,
ಗುರು ಸ್ಮರಣ ಪೂರ್ವಕ
ವಂದನೆಗಳು.

ಸಾರ್,

ನೀವು

ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯನ
ಚಿಂದೂರಿಗೆ ಹೋದಿರಿ.
ಸರ್ವಾತ್ಮ ಭಾವದ ಅನು
ಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ
ನೀವು ಕಲ್ಮಷದ ಲೇಪ
ವಿಲ್ಲದ ಆನಂದದ ಧವಳ
ಸ್ಥಿತದಲ್ಲಿ ಒಂದಾದಿರಿ.
ನಿಮಗಾದಿ ನಾವು ಅಳು
ತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮಗಾದ ನಷ್ಟ
ಕ್ಕಾದಿ ನಮ್ಮ ಅಳು.
ನಿಮ್ಮಾತ್ಮ ವಿಶ್ವಾತ್ಮದಲ್ಲಿ
ಒಂದಾಗಿದೆ.

—ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ

—ಆನಂದ್

- * ಜನವರಿ ೧೩ ; 'ಯಾಕೋ ಗಂಟಲು ಒತ್ತಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ ಡಾಕ್ಟರ್, ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ' ಅಂತ ಕೊರವಂಜಿ ಅಂದಳಂತೆ.

“ನಿನಗೆ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ; ಮನಸ್ಸು ಭಾರವಾದರೆ ಹೀಗಾಗುತ್ತೆ ಅಷ್ಟೆ” ಅಂತ ಡಾಕ್ಟರು ನಗುತ್ತ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದರಂತೆ.

- * ರಾಜೀವಪುರದ ಸುದ್ದಿನೆಲ್ಲಾ ರಾ.ಶಿ. ಬರಿತಾ ಇದ್ದಲ್ಲ, ಈಗ ಹಾಗೆ ಬರೆದರೆ ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲವೇನೋ ಅಂತ ನಮ್ಮ ಹಿತೈಷಿಗಳು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ.
- * ಅಕ್ರಮ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ತರಬೇಕು ಎಂದೂ ದೂರ ವಾಣಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

—ಸುದ್ದಿ

ಸಂತೋಷ, ಆದರೆ ಅವರ ನಂಬರ್ ಸಿಗಬೇಕಲ್ಲ !

- * ಬೇಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಲಲಿತಕಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

—ಸುದ್ದಿ

ಪಾಪ, ಶಿಲಾಬಾಲಿಕೆಯರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ತಾಕುತ್ತೇನೋ ಅಂತ ಅಪರಂಜಿ ನೆಟಿಗೆ ಮುರಿದಳಂತೆ.

- * ಕಲಿಯಂಗದ ಮಾರುತೀಗೆ ಜಪಾನಿನ ವಾಯುದೇವನ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಯ್ತಲ್ಲ ಅಂತ ಒಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು ಪೇಚಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
- * ಹೊಸ ಹಗರಣ ಇಲ್ಲ—ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟನೆ, ಹಳೆಯವೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಇವೆಯೆಂದೋ?
- * ವಿಕೋರಿಯಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಮುಖ್ಯದ್ವಾರ ಮುಚ್ಚಲಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಸದ್ಯ, ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರೋ ದಾರಿ ಮುಚ್ಚದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು !
- * ಕತ್ತಲಲ್ಲೂ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಕನ್ನಡಕ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯಂತೆ

(—ಎಕ್ಸ್‌ರೇ ತಜ್ಞರ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸುದ್ದಿ)

ನಮ್ಮ ಬಡಾವಣೆ ರೌಡಿಗಳು ಈ ಸುದ್ದಿ ಓದದಿದ್ದರೆ ಕ್ಷೇಮ !

ಧೀನುಂತ ಜೇತನಕ್ಕೆ ನಮನ

ಲೇಖಕಿ : ಅನುಪಮ ನಿರಂಜನ

ಭವ್ಯವಾದ ಆಕೃತಿ. ಅಷ್ಟೇ ಹಿರಿದಾದ ಜ್ಞಾನ, ಮಾನವೀಯತೆ, ಅನುಕಂಪ, ಸಹೃದಯತೆ, ನಮ್ರತೆ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಇವುಗಳಿಂದ ಎರಕಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸು, ಡಾ. ಶಿವರಾಂ ಸನಿಹಕ್ಕೆ ಹೋದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಿಕ್ಕಿ ದುಡು ಇಂಥ ಮೇಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರೀತಿ.

ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಡಾ. ಶಿವರಾಂ ಜಯನಗರದ ನನ್ನ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. ಆಗ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಅವರ ಮಂಕುತಿಮ್ಮನ ಕಗ್ಗದಿಂದ ಅವರು ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದರು.

ಹುಲ್ಲಾಗು ಬೆಟ್ಟದಡಿ ಮನೆಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಾಗು
ಕಪ್ಪುಗಳ ಮಳೆ ವಿಧಿ ಸುರಿಯೆ ಕಲ್ಲಾಗು
ದೀನ ದರ್ಬಲರಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆಯಾಗು
ಎಲ್ಲರೊಳಗೊಂದಾಗು ಮಂಕುತಿಮ್ಮ

ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭ ಮುಗಿಸಿ ಡಾ.ಶಿವರಾಂ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಂತೆ. ಆಗ ಶಿವರಾಂ “ ಕಗ್ಗದಿಂದ ಈ ಸಾಲುಗಳ್ಳ ಹೇಳ್ವೆ”, ಎಂದರು.

“ಆಕೆ ಈಗತಾನೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಆರಂಭಿಸಿದಾಳೆ. ಈ ಸಾಲುಗಳ್ಳ ಯಾಕೆ

ಹೇಳಿದ್ದಿ ? ಬೇರೆ ಹೇಳ್ಬಹುದಾಗಿತ್ತು”, ಎಂದು ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಉತ್ತರಿಸಿದರು.

“ಜೀವನ ಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲ ಸುಗಮ ಅಂತ ಎಳೆಯರು ತಿಳ್ಯೊಂಡಿರ್ತಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಕಷ್ಟಗ್ಗು ಬರ್ತದೆ. ಅವನ್ನ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸ್ಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಲುಗಳ್ಳ ಹೇಳ್ವೆ”, ಎಂದು ಶಿವರಾಂ ನಡೆದರಂತೆ.

ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ ಶಿವರಾಂ ಲೇವಡಿಯಲ್ಲೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಕೇಳಿದ್ದರು :

“ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿ ಇದೆಯಾ? ನೀರು ಸರಾಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತಾ?”

ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, “ ಬರುತ್ತೆ, ಯಾಕೆ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದೆ,

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಸರಿ ಬಿಡು, ಎಷ್ಟು ಜನ ಪೇಷಂಟ್ಸ್ ಬಂದ್ರೂ ಔಷಧಿ ಹೊಂದಿಸ್ಕೊ ಬಹುದು!”

(ನನಗೆ ನಗೆ)

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ರೋಗಿಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಒತ್ತಾಯ ಬಂದಾಗ,

“ಪೇಷಂಟ್ಸ್ ಕಾಹಿಲೇನ ಪಾಸಿಪಾಡ್ತಿವಿ ಅಂತ ನಾವು ಯಾವತ್ತೂ ಅಹಂಕಾರ ಪಟ್ಟು

ಕೋಬಾರ್ಸ್. ಅನು ನಿಜವಾಗಿ ಬೋಗಳಿ ಯಾಗುತ್ತೆ", ಅಂದಿದ್ದರು.

ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ, "ನಮ್ ಔಷಧಿ ಕುಡ್ತೂ ಅವನು ಬದುಕಿದ ಅಂದ್ರೆ ಅವನ ಆಯಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರ್ಪೇಕು", ಎಂದು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರು.

"ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೋಗಿ ಒಂದೊಂದು ಪುಸ್ತಕವಿದ್ದು ಹಾಗೆ, ನಾವು ಅವನಿಂದ್ಲೇ ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯ ಕಲೀಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಸಂಶಯ ಬಂದಾಗ ನಿಖರವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳ್ಳ ರೆಫರ್ ಮಾಡು. ಜ್ಞಾನ, ಸೇಫ್ ಡಿಪಾ ಸಿಟ್ ಇದ್ದಾಗೆ, ಅದನ್ನ ಭದ್ರವೂಡೋ.

ಹೀಗೆ ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ಅವರು ತಿಳಿವಿನ ದೀಪಗಳನ್ನ ಹಚ್ಚುತ್ತಾಹೋದ್ದು.

ನನ್ನ ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೋದಿ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಾಲದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಪ್ಪಿಯಿತ್ತು.

"ನೋಡು, ಇವಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮವಾದ ದ್ದನ್ನ ನೀನು ಬರೀಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತುಂಬಾ ವಿಷಯಗಳ್ಳ ಮನನ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ, ಬಹಳ ಪುಸ್ತಕಗಳ್ಳ ಓದ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಇವತ್ತು ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿ ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನೀಡು ವಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬೇಕು. ಅವನ್ನ ಸರಳ ರೀತೀಲಿ ನಾವು ಬರೀಬೇಕು".

'ತಾಯಿಮಗು' 'ದಾಂಪತ್ಯ ದೀಪಿಕೆ' ಇಂಥ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನ ನಾನು

ಬರೆದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗಳು ತೇಜಸ್ವಿನಿ, ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷದವಳಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಕತೆ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಪ್ರಕಟವಾದ ಆ ಕತೆಯನ್ನೂ ಅವಳು ಡಾ. ಶಿವರಾಂ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ದಾಗ ಅವರು ಮಗುವಿನ ತಲೆ ನೇವರಿಸುತ್ತ ವೆಂಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ, "ತೇಜೂ, ನೀನು ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ್ಯಲ್ಲೇ!" ಎಂದಿದ್ದು ಮರೆಯಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಮುಂದೆ ಅವಳು ದೊಡ್ಡ ವಳಾಗಿ ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕೇಳಲೆಂದು ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಆಗ ಡಾಕ್ಟರ್ ಶಿವರಾಂ ಅಂದರು :

"ತೇಜು, ಅಲ್ಲಿ ನೀನು ಬೇಕಾದ್ರೆ ಹೆಂಡ ಕುಡಿ, ಸಿಗರೇಟು ಸೇದು, ನಾನು ಬೇಡ ಅನ್ನಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ಹಷೀಶ್ ಅಂತಹ ಡ್ರಗ್ಸ್ ಮಾತ್ರ ತಗೋಬೇಡ".

ನಾವು ಹೊರಡಲು ಮೇಲೆದ್ದಾಗ "ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳಿ" ಎಂದು ಕಪಾಟಿನಿಂದ ಕುಂಕುವದ ಭರಣಿ ಹೊರತೆಗೆದು ತೇಜಸ್ವಿನಿಗೆ ಕುಂಕುವಂ ವಿತ್ತು ಖಣವೊಂದನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು "ಹೋಗ್ಬಾ", ಎಂದು ಹರಸಿದ್ದರು.

"ಕಷ್ಟಗಳ ಮಳೆ ವಿಧಿ ಸುರಿಯೆ ಕಲ್ಲಾಗು" ಎಂದೂ ಡಾ. ಶಿವರಾಂ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ದುಃಖ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕಾಡಿದುವು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನನಗೆ ಎರಡನೆಯ ಸಲ

ಕ್ಯಾನ್ಸ್ ರ್ ಗೆಂ ದು ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾದಾಗ ನಾನು ಡಾ. ಶಿವರಾಂ ಅವರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆ ದಿದ್ದೆ.

ಪ್ರೀತಿಯ ಅಂಕಲ್,

ನಾನೀಗ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಚೇತರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೀಮೋಥೆರಪಿ ನಡೆದಿದೆ. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ 'ಏನು ಬಂದ್ರೂ ನಗು ನಗುತ್ತಾ ಎದುರಿಸು' ಅನ್ನೋ ಮಾತನ್ನ ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಲು ಬರುತ್ತೇನೆ.

ಗೌರವದ ವಂದನೆಗಳು
ಅನುಪಮ ನಿರಂಜನ

ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಡಾ. ಶಿವರಾಂ ಗುರುತೇ ಸಿಗದಷ್ಟು ಸೊರಗಿದ್ದರು. ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ ಬೇರೆ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಖಿನ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರೆಂದರು :

“ನಿನ್ ಕಾಗದಾನ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೇ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೀನಿ ಕಣೆ. ನನ್ ಕಾಹಿಲೇನೇ ದೊಡ್ಡದು ಅಂತ ಡಿಪ್ರೆಷನ್ ಆದಾಗ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಕಾಗ್ದ ಓದುತೀನಿ. ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸೆ ಇವಳೆಷ್ಟೊಂದು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಅನ್ನೋದು ನಂಗೆ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೆ”.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ಕಿರಿಯೇಳಾದ ನನಗೆ ಈ ಹಿರಿಯರು ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಥ ಹೊಗಳಿಕೆ !

ಇಂಥವರು ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಂಬುವುದಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅವರ ಬರಹಗಳಿಂದ, ಅವರ ಸಂವಾದದ ನೆನಪುಗಳಿಂದ, ಅವರ ಧೀಮಂತ ಬದುಕಿನಿಂದ ಡಾ.ಶಿವರಾಂ ಅವರ ಚೇತನ, ನನ್ನಂಥ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಕುಹಕ ನುಡಿ

- † ಬಿಂದ್ರನ್‌ವಾಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಉಗ್ರಗಾಮಿ ಸರದಾರ್‌ಗಳು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದಾರಂತೆ.
- ಇವರನ್ನು 'ಸಿಕ್ಕರು' ಎಂದು ಯಾಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಈಗರ್ಥವಾಯ್ತು.
- † ದೆಹಲಿಯ ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತ್‌ಗೂ ಶ್ರೀ ಬೈರೇಗೌಡರ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಬಾರದೆ ?
- † 'ನಮ್ಮ ತಾತನಿಗೆ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಹುಚ್ಚು. ಟಿ. ವಿ. ನೋಡುತ್ತ ಗಮಾಸ್ಕರ್ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೊರಟಾಗಲೆಲ್ಲ "ಶತಕಾಯಸ್ಸು" ಎಂದು ಹರಸುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಬೊಂಬಾಯಿಯಿಂದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.
- ಆನಂದ್

ರಾ.ಶಿ. - ಕೆಲವು ನೆನಪುಗಳು

ಲೇಖಕ : ಶ್ರೀರಂಗ

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚೆ ನಾನು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಆಕಾಶವಾಣಿಯ ಸಮಾ ರೋಹಕ್ಕೆ 'ರಾ.ಶಿ.'ಯವರನ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸ ಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ವರ್ಷ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯ: 'ಹಾಸ್ಯ' ರಾ.ಶಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು:— 'ಸ್ನಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರಕಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಬುದಂದಿನಿಂದ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಗಳಿಗೆ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಕಾರರಿಗೆ ಸಂತತವಾದ ಹಬ್ಬ ದೊರೆತಂತಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ idiom ಟು ಬಿ ಕ್ಯಾರೀಡ್ ಔಟ್ ಫೀಟ್ ಫಸ್ಟ್ ಎಂದಿದೆ; ಹಾಗೆಂದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಸತ್ತಿದಾನೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಆದರೆ, ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹೊರಗೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪ ಟ್ಟವನು ಸತ್ತವನಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬದುಕಿ ಬರುವ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಇದು 'ರಾ.ಶಿ.' ಯವರ ಹಾಸ್ಯದ ಪದ್ಧತಿ, ನಮ್ಮ ಶಾಸಕನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಟ್ಟ, ನಮ್ಮ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪ ಗಳ ರೀತಿ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ದಿನಾಲು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಹಾಸ್ಯ ಚಟಾಕಿ ಯಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿದ ಅನೇಕ ಗರ್ಭಿತಾರ್ಥಗಳು ತಿಳಿದು ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಕೊರವಂಜಿಯನ್ನು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ನಡೆಸಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದ

ನಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ದಿಮತ್ತೆ ನಮ್ಮವರಿಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರಗು ಉಳಿದಿತ್ತು. 'ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಯಾಕೆ ನಡೆಸಿದಿರಿ?' ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದರೆ, 'ನನ್ನ ಇನ್‌ಕಮ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇನಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತು' ಎಂದರು.

ಲೋಕಾನುಭವ, ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಾಚನ. ಜನರ ಸ್ವಭಾವದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಚಯ ಮತ್ತು ಮಿಕ್ಕವರಿಗಾಗಿ ಅಪಾರ ಸಹಾನುಭೂತಿ - ಇವುಗಳೆ ಅವರ ಹಾಸ್ಯದ ತಳಹದಿಯಾಗಿದ್ದವು. ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಸಾಂಸಾರಿಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ 'ನನಗೆ ಎದೆ ಬೇನೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನಾ ಎಚ್ಚರವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಚಟ ಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದರು. ನನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರಹಸ್ಯವೂ ಅವರಿಂದ ಬಚ್ಚಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಿಲ್ಲ ವಾದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ; 'ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನನಗೂ ಎದೆಬೇನೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟದ್ದು ಎನ್ನಿರಿ' ಎಂದು, 'ನಿನಗೆ? ಎದೆಬೇನೆ?' ಎಂದು ನಗುತ್ತ 'ಶ್ರೀರಂಗಾ, ನಿನಗೆ ಎದೆಯೇ ಇಲ್ಲ, ಬೇನೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು?' ಎಂದರು. ಆ ಮಾತಿನಿಂದ ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲದೆ

ನನ್ನ ಹಾಸ್ಯಶೈಲಿಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನೂ ಆ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನಾನು ಪಾರದಲ್ಲಿ ೨-೩ ಸಲವಾದರೂ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗಂಟೆ-ಗಟ್ಟಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ದೇಶ, ಸಮಾಜಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ಟೀಕಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಗಹನ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಆ ಚರ್ಚೆ ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಬಳಲುವ ರೋಗಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಇತ್ತೀಚಿನ 'ಉತ್ತರ ವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆ' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯ ವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಪಾತ್ರಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನ ಗೀತಾದರ್ಪಣ ಮತ್ತು (ಇನ್ನೂ ಪ್ರಕಟವಾಗದ) ಮಾನವನ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ ಇವನ್ನು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಓದಿದವರು ಅವರೊಬ್ಬರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಉಪಯುಕ್ತವೆನ್ನಿಸುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

'ಇದು ಭಾಗ್ಯ, ಇದು ಭಾಗ್ಯ, ಇದು ಭಾಗ್ಯವಯ್ಯಾ' ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆದಾಗ ಅದರ ನಾಯಕನ ಲೈಂಗಿಕ ವರ್ತನೆ

ಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ವೇಲೆ ನನಗೆಯೇ ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಯಿತು. 'ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ?', ಇಂದಿನ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ರಂಗಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕತೆ ಇಷ್ಟ ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ?' ಎಂದು ತಳವುಳಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ 'ರಾ.ಶಿ.'ಯವರಿಗೆ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದೆ. ಅವರು ಓದಿ ನಾನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ರೀತಿ ಇಂದಿನ ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಓದದ ನನಗೆ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆ (intuition) ಯಿಂದ ಹೊಳೆದಿದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿ. ಈ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತಾವು ಮತಸ್ಥಾಪಕರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದರೆ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ? ಇಂತವರ ಮರಣದಿಂದ ಅಪಾರ ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದೊಂದು ಕ್ಲಿಶೆ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದು ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುವ ಮಾತು, ಲೇಖಕನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಲೇಖಕನಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸಿ ಅವನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡುವ ನನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಆತ್ಮೀಯ ಮಿತ್ರರ ನಿಧನದಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಎಂದಿಗೂ ತುಂಬಲಾರದ ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹಾರ್ದಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನನಗೆ 'ಹೃದಯ' ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು 'ರಾ.ಶಿ.' ಬಲ್ಲರು.

ಕೋಣೇಲಿ ಪೇನಾ ಪೇಪರ್ ಯಿಡ್ತು
ರಾಮಿ ಯಾಕೊ ಕುಂತವ್ವೆ
ಸುಮ್ಮೆ ಕುಂತವ್ವೆ
ಕುಂತಿದ್ದಂಗೆ ಯೇನೋ ನೋಡ್ತಾ
ಮೇಜಾ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವ್ವೆ
ಆಕಡೆ ಓಗ್ತವ್ವೆ

ಎದುರಿನ್ ಬೀರೊಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ 'ರಾಸಿ'
ಪುಸ್ತಕಾ ಕಾಣ್ತಾದೆ
ನೆಪ್ಪೊಳ್ ಏಳ್ತಾದೆ
ಪುಸ್ತಕಾ ಒಂದೊಂದ್ ಕಳ್ಳಿದ್ ರಾಸಿ
ಚಿತ್ರಾ ಮೂಡ್ತಾದೆ
ಕೈ ನಡಗ್ತಾದೆ

ಯಿಡಿದಿದ್ ಪೇನಾ ಅಂಗೇ ಇಟ್ಟು
'ರಾಸಿ' ಪುಸ್ತಕಾ ತಗೀತಾನೆ
ಹಣಗೊತ್ತೋತಾನೆ
ರಾಸಿ ಚಿತ್ರಾ ನೋಡ್ತಿದ್ದಂಗೆ
ನೆಪ್ಪು ನೂರಾಗ್ತಾವೆ
ಕಣ್ ಮಂಜಾಗ್ತಾವೆ.

(ರತ್ನಂಗೆ ಆಡ್ಪಿಹ್ವೆ)

— ಗವಾರ

ಕೊರವಂಜಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ

ಮಾಬಾರ್ತ ಬರೆಯಾಕೆ ಯಾಸಂಗ್ ಇನಾಯ್ಕ
ಇದ್ದಂಗೆ ಆಸ್ಯಕ್ಕೆ 'ರಾಸಿ' ನಮ್ ನಾಯ್ಕ !
ಅಚ್ಚೆಚ್ಚು ಆತಂಗೆ ಮಗಳು 'ಕೊರವಂಜಿ'
ಅಪ್ಪೇನು ಮಗಳೇನು ಸುದ್ದ ಅಪರಂಜಿ !

'ಕೊರವಂಜಿ' ಪುಟ ಪುಟ ತುಂಬಿಸ್ತ ಬರದಾ
ಏನಿತ್ತೊ ಯಾರ್ ಬಲ್ಕು ಔಗಿದ್ದ ದರ್ಕು !
ತಾನ್ ಬರದಿದ್ ಸಾಲ್ದೇನೇ ಐಕ್ಕನ್ನ ಕರ್ಕು
ಬರೀರಪ್ಪ ಅಂತಂದ ಕೊರವಂಜಿ ದರ್ಕು !

ನಂಗೂ ಕೊರವಂಜೀಗೂ ಬಲೆಬಲೆ ದೋಸ್ತಿ
ಅವಳ್ಳೆತ್ತಿ ಆಡ್ನೋದು ನಂಗ್ ಪೂರಾ ಜಾಸ್ತಿ
ಎಸರಿಡ್ಕು ಯೋಳ್ತಿದ್ಕು 'ರಾಮಿ', 'ಗವಾರ'
ಜ್ಞಾಪಿಸ್ಕೊಂಡ್ರೇನ್ ಬಂತು, ಒಂಟೋಯ್ತು ಸಾರ !

(ರತ್ನಂಗೆ ಅಡ್ವಿಡ್ಕು)

—ರಾಮಿ

ನೋವು-ನೆನಪು

ಲೇಖಕಿ : ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮ

ಜನವರಿ ಹದಿಮೂರರಂದು ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಯವರ ವರ್ಷಾಬ್ಧಿಕ; ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ತುಂಬುಬಾಳಿನ ಆ ಹಿರಿಯರ ಜೀವನದ (ನಾನು ಕಂಡ) ಚಿತ್ರಗಳ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕೂತಿದ್ದಾಗ, ನನ್ನ ದೂರವಾಣಿ ಕರೆಯಿತು. ಆತ್ಮೀಯ ಸೋದರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನರವರ ಕಂಠ. ಆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, - “ಶಿವರಾಮ್‌ರವರು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆರೂವರೆಗೆ ತೀರಿಕೊಂಡರಂತೆ; ಅವರ ಫೋನ್ ಕೆಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಪುಕ್ಕಳು ನನಗೇ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.”

ಅತ್ತೆಯ ನೆನಪು ಕಡಿಯಿತು; ಹೊಸ ನೆನಪುಗಳು ಚಿತ್ರಗಳಂತೆ ಹಾಯತೊಡಗಿದುವು. ಸಾರ್ಥಕ ಬಾಳು ನಡೆಸಿದ ಹಿರಿಯ ಕನ್ನಡಿಗ ‘ರಾ.ಶಿ.’ ಇನ್ನಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ನೋವು ಅಸಹನೀಯವಾಯ್ತು; ಅವರ ಅಂತಿಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ನಡೆದೆ.

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ನಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಅವರ ದೊಡ್ಡಮನೆ; ಆದರೆ ‘ರಾ.ಶಿ.’ ಯವರು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಾಸಿಸಿದ್ದು ಮಗ್ಗುಲಿಗಿದ್ದ ಅವರ ಭವ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ, ಆ ಸರಸ್ವತೀ ಮಂದಿರದಲ್ಲೇ ಅವರು ಚಿರನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದರು.

ನಲವತ್ತೆರಡನೇ ಇಸವಿ; ಹಾಸ್ಟೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿದ, “ನೀನು ಏನೇನೋ ಕತೆ ಬರೀತೀತೀಯಲ್ಲ - ನಮ್ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಶಿವರಾಮ್ ಅಂತ; ಅವರು ಹಾಸ್ಟಲ್ ಪಾಸ್‌ಪತ್ರಿಕೆ ಹೊರಡಿಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೆಸರು ‘ಕೊರವಂಜಿ’ ಅಂತ. ನೀನ್ಯಾಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ಏರೀಬಾರಡು?”

‘ನಾನು ಕಾರಿಟ್ಟಿದ್ದು’ ಲೇಖಿನ ಅಂಚೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಬಿತ್ತು; ಮರು ‘ಕೊರವಂಜಿ’ ಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಕಟಣೆ, ಓದುಗರ ವೇಚ್ಚುಗೆ! ‘ರಾ.ಶಿ.’ ಯವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಾಯಕ ಪತ್ರ. ನಾ ಕಸ್ತೂರಿಯವರಿಂದ ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿ - ‘ನೀವು ತಪ್ಪದೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳೂ ಬರೆಯಿರಿ.’

ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ‘ಪಂಚ್’ ಪತ್ರಿಕೆ ಬಾಲಕ ಶಿವರಾಮ್‌ಗೆ ಪ್ರಿಯ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆಯಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಹಳೆಯ ‘ಪಂಚ್’ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಬಹು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟಕ್ಕಿವೆಯೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಆಸೆಗಣ್ಣಿನ ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಬಳಿ ಹಣವಿಲ್ಲ! ...ವಿರಾವದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊಠಡಿಗೆ ಶಿವರಾಮ್‌ಗೆ ಕರೆ ಬಂತು. ಹೆದರುತ್ತ ಹೋದ ಹುಡು

ಗನ ಕೈಗೆ 'ಪಂಚ್' ಕಟ್ಟನ್ನು ಉಡುಗೊರೆ ಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಸಹೃದಯ ಪ್ರಾದ್ಯಾ ಪಕರು.!

'ಪಂಚ್' ಮಾದರಿಯ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ ಯನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ನಗುವ ನಗಿಸುವ, ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಹಾಸ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಅನುಭವಿಸುವ, ಪಾಠ ಕಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯಸಾರಥಿ ರಾ.ಶಿ. ಯವರು. ಕಂಪಕಿಡಿಗಳು, ಉರಿಗಾಳು, ತಿಂಗಳ ತಿಳಿ ಗಾಳು, ಚಿನಕುರಳಿಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ಕಚಗುಳಿ ಇಟ್ಟವರು; ಅರವ ಮೊದ್ದು, ಬಾಳೆಕಾಯಿ ಬಜೆ, ಅಯ್ಯಂಗಾರಿ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಕ್ಲಬ್ ಜೀವನದ ರಸಾನುಭಾವ ಹಂಚಿದವರು; ಜಗ್ಗೋಜಿಯ ಸಾಹಸ ತೋರಿಸಿದವರು. ಅಪ್ಸರೆ ಕಿನ್ನರಿಯರೊಂ ದಿಗೆ ವಿಹರಿಸಿದವರು!

ರಾ.ಶಿ. ಬರೀ ಹಾಸ್ಯಗಾರರಲ್ಲ; ವಿಜ್ಞಾನಿ, ವೇದಾಂತಿ, ವೈದ್ಯ, ವಾಂಗ್ಮಿ. 'ಮನ ವಂಧನ' 'ಮನೋನಂದನ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಕೃತಿಗಳು ಅವರ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಅನು ಭವವೊಂದಿಗೆ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರ ಚರತ ರಸಪಾಕ ಗಳು. ಉಪನಿಷತ್ತು, ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಫಲ ಅವರು ಅಂಗ್ಲಭಾಷೆ ಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ 'ಆನಂದ' 'ಕಾಲ' ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ನಿಲ್ಲುವ ಅಪರೂಪ ರಚನೆ.

ರಾ.ಶಿ. ಯವರ ಮನಸ್ಸು ಬಹು ಮೃದು; ಅಂತಃಕರಣ. ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಆತ್ಮೀಯತೆ ಮೈ ಗೂಡಿದ ಮೂರ್ತಿ, ಕೊರವಂಜಿಗೆ ಬರೆ

ಯುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಹಲವು ವರ್ಷ ಕಾಲ ನೋಡಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಎರಡನೇ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಆದರದ ಕರೆ ಬಂದಾಗ, ಬಸವನ ಗುಡಿಯಿಂದ ಮಲ್ಲೇಶ್ವ ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ನನಗೆ ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋದಷ್ಟು ಗಾಬರಿ. ಮದುವೆ ಮಂಟಪ ದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಿರಿಮಗಳು ಎಸ್. ವಿಮಲಾಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಆಕೆ ತಂದೆಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದಾಗ, ರಾ.ಶಿ. ಯವರ ಆನಂದ ಹೇಳತೀರದು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಪ್ರವರ ಹೇಳಿ ಆದರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ದಾಗ, ನನ್ನ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಉದ ಹರಿಸಿ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮನರಂಜಿಸಿ ತಾವೂ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುರು ಶಿಷ್ಯತ ಬಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಈರ್ಷ್ಯಪಡುವ ನಿದರ್ಶನ ಗಳಿವೆ; ರಾ.ಶಿ. ಯವರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರ ಪ್ರಗತಿ ಗಾಗಿ ಬಹು ಹೆಮ್ಮೆ !

ಅವರು ಕಾಲವಾದ ಆರನೆಯ ದಿನರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಮಲಾ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ದೂತ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದರು- ತಂದೆಯಂತೆ ಸೌಜನ್ಯ ! ಅವರು ಕೇಳಿದರು 'ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ?... ಸುನಂದಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಅವಳ ಕ್ಯಾಲಿಬರ್ ಆಫ್ ಹ್ಯೂಮರ್‌ಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿ ಫಲ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು'. (ಈ ಮಾತನ್ನು 'ಕೊರ ವಂಜಿ' ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು).

ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಗಳಿಕೆ
ಗಾಗಿ ಬರೆದಿಲ್ಲ; ಹಾಸ್ಯದ ರಂಗು ರಂಗಿನ
ಪಟಾಕಿ ಮುತಾಢು ಬೆಳಗಿಸಬಲ್ಲ ಆ ಮಹಾನ್
ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೊಡ್ಡ ತನದ ಮುಂದೆ ನಾವೆಷ್ಟು
ಸಣ್ಣವರು ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ!

ರಾ.ಶಿ. ಯವರಿಗೆ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಗೆ,
ಅಧಿಕಾರದ, ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆಪ್ತ
ಸ್ನೇಹಿತರ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡಮಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಲು
ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಅಭಿ
ನಂದನಾ ಪತ್ರ ಬರೆದಾಗ, ಅವರಿಂದ ಬಂದ
ಪತ್ರದ ಒಕ್ಕಣೆ ಹೀಗಿತ್ತು— “ನನಗಿದು
ಒಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ; ಈಗಲೇ ಹಲವರು ಬಂದು
ಏನೇನೋ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿ
ದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ‘ತೊಣಚೆ ಹೊಕ್ಕ

ನಾಯಿ’ಯಂತಾಗಿದೆ. ಕೊರವಂಜಿ ಬಳಗವ
ಶ್ರೀರಕ್ಷೆ ನನಗಿರಬೇಕು!”

ಆದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಕಾಡಮಿ ಸದಸ್ಯ
ಯಾಗಿ ನೇಮಕಳಾದ ನನ್ನನ್ನು ‘ನನ್ನ
ಮಗಳು ಸುನಂದಮ್ಮ’ ಎಂದು ಇತರ
ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು !
...ಕೆಲಕಾಲದ ನಂತರ ಅನಾರೋಗ್ಯದ
ಕಾರಣಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿ
ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರು.

ಹಾಸ್ಯಾಚಾರ್ಯ ‘ರಾ.ಶಿ.’ ನಮ್ಮನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳಿದರು; ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ
ಪಡೆದು ಜನ್ಮತಾಳಿರುವ ‘ಅಪರಂಜಿ’ ‘ಕೊರ
ವಂಜಿ’ಯ ಸಾರ್ಥಕ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಣಿ
ಆದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ
ದಂತಾಗುತ್ತದೆ !

† ಹಗಲು ಕಂಡ ತಾರೆಯನ್ನು ಇರುಳಿನಲ್ಲಿ ಗುರಿಸದೇ ಹೋದರಂತೆ

(ಕೊರವಂಜಿ)

† ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ನವರು ಬ್ಯಾಸ್ಕೆಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಡಿದಾಗ ಚೆಂಡನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ
ಕೈಗೆ ಎಸೆಯುವ ಮೊದಲು, ರುಜುವಾಡಿ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದು ಸುಳ್ಳಂತೆ

(ಕೊರವಂಜಿ)

† ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೌಹಾರ್ದವಿದೆ ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಜೋರಿನಲ್ಲೇ
ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳಿಗೂ ವಿರಸ ಶುರುವಾದದ್ದು ಎನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಕಂಹಕ ಅಪ್ಪೆ.

(ಕೊರವಂಜಿ)

ಮೃತ್ಯುಂಜಯರು

ಲೇಖಕ : ರಾಮ

ಸಾವಿರದೊಂಬೈನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತಾರೋ, ಇಪ್ಪತ್ತೇಳೋ ಇರಬೇಕು. ಹಳೇಬೆಂಗ ಈರು 'ಕುಟ್ರೋವೈಂಟು' ಪಾವ್ತಿನೋಸ್ ಕೆಫೆ ಮುಂಭಾಗದ ಪೆರೇಡ್ ವೈದಾನು. ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಕೈಲಾಸಂ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕೊ ಶಿವರಾಂ ಸಿಟಿಯಿಂದ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿತಾ ಬಂದು ಕೂತರು, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಸಬ್ ವಾತಾವರಣ ಅಲ್ಲಿ. 'ಕೈ'ಗೆ ಅದು ಬಲು ಖುಷಿ !

ಹರಟೆಗೆ ಅದು ಇದು ಅಂತ ಇದೆಯೆ ಕೈಲಾಸಂಗೆ! ನಿನ್ನೆ ಅರಮನೆ ದರ್ಬಾರ್ ಬಕ್ಷಿಯ ಅಟ್ಟಹಾಸದ ಸವಾಚಾರವಾದರೆ ಇವತ್ತು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನ ವೃತ್ತಾಂತ.

“ನೋಡು ಶಿವರಾಂ” ಅಂತ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ದವರು ಕೈ ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯು ವನ್ನು ಗೆಲ್ಲೋದು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆ ಅಂತ ತಿಳಿದಿರೋದು ಕಂಡರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಾಗುತ್ತೆ. ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಯಾತಕ್ಕೆ ಭಯ ಪಡಬೇಕು, ಯಾತಕ್ಕೆ ಅದರೊಡನೆ ಹೋರಾಡಬೇಕು. ಯಾತಕ್ಕೆ ಅದನ್ನ ಗೆಲ್ಲಿ ಬೇಕು? ಗೆದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬನೇ ಆಗಿ ಉಳಿಯೋದಾದರೂ ಯಾಕೆ ಬೇಕು? ಶಿವನಿಂದ ವರಪಡೆದು ಚಿರಂಜೀವಿಯಾದ

ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಪಟ್ಟ ಅಧ್ವಾನವಾದರೂ ಎಂಥಾದ್ದು”.

ಬದುಕನ್ನು, ಸಾವನ್ನು ತನ್ನದೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡುವ ಛಾತಿಯಿದ್ದ ಕೈ ನಾಲ್ಕು ತಾಸು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕತ್ತ ರಿಸಿ ಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ರಾಶಿ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿ ದ್ದಾರೆ ತಮ್ಮ Kailasam and 2' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಬೇರೆಯೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡುವುದನ್ನು 'ರಾ.ಶಿ.' ಕೈಲಾಸಂ ಅವರಿಂದಲೇ ಕಲಿತರಂತೆ.

ಮೃತ್ಯುವಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಭಾವನೆ ಯಿದ್ದ ಕೈಲಾಸಂ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಎಂಬಂತೆ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟರು. ಶಿಷ್ಯ 'ರಾಶಿ' ನೋವು ಕಂಡರೂ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಅಂಜಲಿಲ್ಲ.

“... ಬಯಸುವುದು ನನಗೊಂದು ಇಲ್ಲ ಬಾ ಏನುವ ತಾಯ್ ಕರೆಗೆ ಕಾಯುವೆನು” —ಎಂದು ಕಾದಿದ್ದು ಕರೆ ಬಂದೊಡನೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ನಂತೆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯರಾಗಲಿಲ್ಲ ಬೇರೆಯೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ — ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಮೂಲಕ ಮೃತ್ಯುಂಜಯರಾದರು. 'ಕೈ' ಮತ್ತು 'ರಾಶಿ'.

ಕಡೇ ಜೋಳು.....

—ಲೇಖಕ : ಕೇಫ

“ಅಮ್ಮಾ....”

“ಬಂದೆಯಾ ಮಗು?”

“ಬಂದುಬಿಟ್ಟೇಮ್ಮ. ಕನ್ನಡತಾಯಿಗೆ ನನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೇಮ್ಮ”

“ಇಲ್ಲಪ್ಪಾ. ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ವಿೂರಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದೀ ಮಗು”

“ಸಾರ್! ಸಾರ್!! ಬಂದ್ರಾ ಸಾರ್....!!!”

“ಯಾರದು? ಯಾರಯ್ಯಾ ನೀನು? ಛೇ- ಏಳು ಏಳು...”

“ನಾನು ಸಾರ್-ಗುರು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ? ರಾಮ ಚಂದ್ರ- ನಿಮ್ಮ ಟೀಯಸ್ಸಾರ್- ನಿಮಗೇ ಕಾದಿದ್ದೇನೆ ಸಾರ್- ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭೂಬಾಣನ ಕೇಳೋರೇ ಇಲ್ಲಾ ಸಾರ್....”

“ಓಹೋ ಟೀಯಸ್ಸಾರೇ- ಬಾಪ್ಪಾ ಬಾ. ರಾಮು ಎಲ್ಲಿದಾನೆ- ಬಿವಿಸ್ಸಾರ್?”

“ಇದಾರೆ ಸಾರ್ ಅವ್ರೂನೂ - ಪುತ್ರೆ ಕೈ ಜೊತೇಲೇ”.

“ಓಹೋ ರಾ ಶೀ ನೇ ? ಬಂದ್ಯಾಪ್ಪಾ ? ಬಂದೇಬಿಟ್ಟಾ? ಅನಂದ- ಒಂದೂ ಕಾಪಿ ಕೊಡ್ತೀನೀಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ ತಂದ್ಯಾ?”

“ಜಿ.ಪಿ. ! ನಂಸ್ಕಾರ ಮೇಷ್ಟ್ರಿಗೆ. ಪರಮ ಅನಂದವನ್ನೇ ಆರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ, ಇನ್ನು ಆ ಅನಂದ ಏಕೇ?”

“ರಾ.ಶಿ., ನಿನ್ನ ರಾಜೀವಪುರದ ಉಪಾಯ ಇರ್ಲಿ- ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಅನಂದ ತೋರಿಸಿ, ತೋರ್ಸು ತೋರ್ಸು.”

“ಖರೇ ಆತು ಬಿಡು. ಇನ್ನೂ ಯಾಕ ಬರ ಲಿಲ್ಲಾ ಅವ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದಾವಾಂತ ಹಾಡ ಕಟ್ಟಾಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಪ್ಪಾಗ ನಿನ್ನ ಧನಿ ಕಿವ್ಯಾಗ್ಬಿದ್ದಂಗಾತು. ಬಾಳು ತ್ರಾಸಾತೇನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಲಿಕ್ಕಿ?”

“ನಮಸ್ಕಾರ ಬೇಂದ್ರೆಯವರಿಗೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋಕೆ ತ್ರಾಸ್ ಏಕೆ? ನೀವೇ ಹೇಳ್ತಿದ್ದಲ್ಲಾ- ಗೋಳಾಡ್ತಾ ಭೂಮ್ಯಾಗ್ಗುಟ್ಟೀವಿ, ನಗನಗ್ತಾ ಭೂಮಿನ್ಬಿಡ್ತೀವಿ-ಅಂತ”.

“ಅದು ಖರೇನಪ್ಪ. ನೀ ಬಂದದ್ದು ಒಳ್ಳೇ ದಾತು ಬಿಡು- ನಮ್ ಕಂಪ್ಲೀಗೊಂದು ಖಳಿ ಬಂತು”.

“ಸಾರ್ ಟೀಯಸ್ಸಾರ್ ಸ್ಪೀಕಿಂಗ್ ಸರ್- ಆಕಡೆ ಬೀಯಸ್ಸಾರು ಕೈ ಇಬ್ಬೂ ಬರ್ತಿ ದ್ದಾರೆ ಸರ್- ಬಂದೇಬಿಟ್ಟು ಸರ್...”

“ಚೀರಿಯೋ ಸರ್, ಬಾ ರಾಮು, ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ”.

“ಯಾರು? ಕೊರವ ತಾನೆ? Splendid ! ಪೆನ್ನ ಇಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದಿ ತಾನೆ? ಮಗೂ, ನಿಂಗೆ ರಾಮೂಗೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸರಕಿಟ್ಟಿ ದ್ದೇನಪ್ಪಾ- ಜೀವೀನ್ನೂ ಬಿಡೊಲ್ಲ”.

“ಆಗ್ಲಿ ಸರ್, ಆದ್ರೆ First come first serve ಮಾಡ್ಲಿ ಸರ್. ಒಂದು ಮಾತು ಸರ್ - ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿ - ನಮಗೊಂದು ಚೀರಿಯೋ - ಬೈಬೈ - ಕೂಡ ಹೇಳ್ವೆ ಆರ್ಥ ರಾತ್ರೀಲಿ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯವೇ?”

“ಕರೆಕ್ಟ್ ಕೊರವ. ನಾನಿದ್ದಿದ್ದೇ ಓವರ್ ಟೈಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಗು. ನಿನ್ನಹಾಗೆ Parting joke ಉ one for the road ಕೊಡೋಕೆ ನನಗೆ ಕಾಲವೇ ನಾಸ್ತಿ - “ಯಮ ಜೆಫ್‌ನಿ landing ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟೆ.”

“ಏನ್ನಾರ್ Parting Joke ಉ?”

“ಕನ್ನಡಿಗರ ಕೈಗೆ ಎಳ್ಳು ಕೊಟ್ಟು ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಲ್ಲಾ ordinary Jokeವಿ? After all ನೀನೇ ಅಲ್ವೇ ಕೊರವಂಜಿ...”

(ಪೂರ್ತಿ ಮಂಜು ಆವರಿಸಿತು. ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ., ವಿ.ಸೀ., ಕೆ.ವಿ. ಐಯ್ಯರ್., ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್. ಆನಂದ.... ಮುಂತಾದವರೂ ಕಾಗಿ ಈಕಡೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಂಜು, ಕವಿಯಿತು.)

—ತುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಜಯಂತಿ ಪವರ್ ಪ್ರೆಸ್
ಬೆಂಗಳೂರು

ಲೌಂಜಿನಲ್ಲಿ

ಲೇಖಕ : ರಾ.ಶಿ.

“ಇಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿರು, ಅಜ್ಜಯ್ಯ; ಕಿಟಕಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ಗಾಳಿಯು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತದೆ. ವಂದ್ರಾಸಿನ ಉರಿ ಬಿಸಿಲಾದರೂ ಈ ಲೌಂಜಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಧಗೆ ಇರುಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ಅರವತ್ತು ಮೂರಿರಬಹುದಾದ ಮುದುಕನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಕರೆತಂದು, ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದ ಲೌಂಜಿನ ಸೋಫಾ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದ. ಅಜ್ಜನ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದಿರಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಕೈಹಿಡಿದು ಕರೆದು ತಂದ ರೀತಿ, ಅದರದ ಮಾತುಗಳು, ಅಪನ್ನಾದ ಒಲವಿನ ಧ್ವನಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಬಲಿಷ್ಠ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಸೋಫಾವನ್ನು ತಡೆವರಿಸಿ, ಧೂಳಿರದಂತೆ ಸವರಿ, ಮುದುಕ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಕೇಳಿತುಕೊಂಡ. “ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಾಯಬೇಕು ಮರೀ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಮೂರು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತು ಕಾಯಬೇಕು ಅಜ್ಜಯ್ಯ! ಆಮೇಲೆ ಕಲ್ಕತ್ತಾ ವಿಮಾನವನ್ನು ಹತ್ತಬೇಕು. ಅದೂ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊರಟರೆ! ಅಪ್ಪೊತ್ತು ಜಪವಾಡ್ತಾ ಕೂತಿರಬೇಕು” ಎಂದ, ಮರೀ.

“ಮುದುಕ, ನಾನು, ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಇಷ್ಟೇ ಮಾಡೋದು. ಅಂತಹ ಬೇಜಾರು ನನ

ಗೇನೂ ಆಗಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಕೂತೂ ಕೂತೂ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಯಾಕೆ ನನ್ನ ಜತೆ ಇಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಮೂರು ಗಂಟೆಯ ಅಂತರವಿದ್ದರೆ, ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರಬಹುದಲ್ಲ. ಸೂಟ್‌ಕೇಸನ್ನು ನನ್ನ ಕಾಲ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರಿಸು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ತೂಕ ಡಿಕೆಯು ಬಂದರೂ, ಯಾರೂ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗುಕ್ಕಾಗಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಊರೊಳಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬಾ ಮರೀ” ಎಂದು ಮುದುಕನೆಂದ.

“ಹೋಗಿ ಬಾ ಅಂತೀರಾ! ಅಜ್ಜಯ್ಯ! ಊರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತ ಸಿಕ್ಕರೂ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಾತಾಡಿಸಿ ಬಂದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ವಿನಸ್ಸು ಬರುಲ್ಲ. ಜತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ ಅಂದರೆ ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಅದಕ್ಕೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದು ಮರೀ ಹೇಳಿದ.

“ನನಗೇನೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತೋ? ಏನೂ ಬೇಕಾಗಲ್ಲ. ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಂತಿ

ರುಗಿ ಬಂದರೆ ಸಾಕು. ಸ್ನೇಹಿತ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅಂತ ಹರಟೆಮಲ್ಲ, ನೀ ಕೂತುಬಿಟ್ಟು ನನ ಮರೆತರೆ, ಆಗ ನಾ ಕೆಟ್ಟೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದೆ ನನಗೇನೂ ತಾಪತ್ರಯವಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ಬಾ” ಎಂದು ಅಜ್ಜಯ್ಯ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ.

ಅಜ್ಜಯ್ಯನ ಕಾಲ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಟ್ ಕೇಸನಿಟ್ಟು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಜ್ಜಯ್ಯನ ಎಡ ಪಾದವನ್ನು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇಟ್ಟು, “ಊರೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೇಗ ಬಂದು ಬಿಡ್ತೀನಿ, ಅಜ್ಜಯ್ಯ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ವೇರೀ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯೊಂದನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಊರೊಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ಕೂತಿದ್ದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿಕೊಂಡು, ಸೂಟ್‌ಕೇಸನ್ನು, ಎಡಪಾದ ಪೀಠವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಜ್ಜಯ್ಯ, ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತ.

* * *

ಅಜ್ಜಯ್ಯನನ್ನು ಲೌಂಜಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ ಊರೊಳಕ್ಕೆ ಮರಿಯು ಹೊರಟಾಗ ಸುಮಾರಾಗಿ ಹನ್ನೊಂದರ ಸಮಯ. ಹನ್ನೆರಡರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿನಿಂದ ವಿಮಾನವು ಬಂದಿಳಿಯುವ ಮಾವೂಲು. ಆ ವಿಮಾನವು ಒರುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಿವೆ ಅನ್ನುವ ತನಕ, ನಿಲ್ದಾಣದ ಲೌಂಜಿನಲ್ಲಿ ನರ ಪಿಳ್ಳೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿನಿಂದ ಬರುವವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ನೆಟ್ಟರಿ ಪ್ಲೆರು, ತುಸು ಮಂಚೆ ಬಂದರೆ, ಅವರು ಹಲವಾರು ನಿಮಿಷ ಲೌಂಜಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು

ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ವಿಮಾನವು ಬಂದಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಲೌಂಜಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯ ಮನೆಯ ಸಡಗರ. ಲಗೇಜಗಾಗಿ ಕಾಯುವ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು, ಲೌಂಜಿಗೆ ಬಂದು ಗುಲ್ಲೇ ಗುಲ್ಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾದ ನಂತರ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ವಿಮಾನವು ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಆ ತನಕ ಗಲಭೆಯೋ ಗಲಭೆ. ಹತ್ತೂ ಜನರು ಹತ್ತೂ ತರಹ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಆರಜಾಡಿದಂತೆ, ಲೌಂಜಿನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಕಟ್ಟೆಯ ಕಳೆಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಆನಂತರ ಜನಸಂದಣಿಯ ಬಹುಪಾಲು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆನಂತರ ಮತ್ತೊಂದೂ ವಿಮಾನವು ಮಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೊರಟ ಅರ್ಧ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಕತ್ತಾದ ವಿಮಾನವು ಹೊರಡುವ ಸಮಯ.

ಬೊಂಬಾಯಿನಿಂದ ಬಂದಿಳಿಯುವ ವಿಮಾನದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ, ಅಜ್ಜಯ್ಯ “ನಿರ್ವಿ ಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿ” ಯಲ್ಲಿದ್ದಂತಿದ್ದ, ಅಂದರೆ ನಿರ್ಮಿಳಿತ ನಯನನಾಗಿ, ಆರಾಮ ಕುಳಿತು, ಕಳೆದ ಬಾಳಿನ ತುರುಬನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿದ್ದರೂ ಗುಡಿಯ ನಡೆಸುಡದಿಂದ, ತೊಡರಿಕೊಂಡ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯೊಂದು ಕವಲೊಡೆದಾಗ, ಬಳ್ಳಿಯೇ ಬಾಡಿಹೋದುದು, ಆ ಕುಡಿಯನ್ನೇ ತನ್ನ ಬಾಳ ಊರಗೋಲಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದುದು ಅದು ಎರಡು ಕುಡಿಯೊಡೆದ ಮೇಲೆ ಬಾಡಿಬೆಂದು ಹೋದುದು, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆದ ಹಂತ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಮನೆಯ

ಹೊರಗದೆ ತನಗೆ ದೊರೆತ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಭಾಗ್ಯ, ಗೌರವ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತಸಂಪತ್ತು: ಉಳಿದ ಎರಡೇ ಕುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಆಗಿದ್ದ ಕಾಳಮ್ಮ ಬಾಳು ಮೊದಲೆ ಸಪ್ಪೆಯಾಗಿ, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ್ದು, ಈಗ ಉಳಿದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಭಾಗ್ಯ, ಮೊಮ್ಮ ಕುಡಿಯಾದ ಮರೀ ! ಮುದುಕನಾದ ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ, ಮರೀಗೆ ಎಷ್ಟು ವಾತ್ಸಲ್ಯ ! ಮೂವತ್ತರ ಹರೆಯದ ಯುವಕ, ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲಾಯರು, ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಅಜ್ಜನೊಂದಿಗೆ ಕಲ್ಕತ್ತಾಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ಕಾತರನಾಗಿದ್ದ. ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಭಾರದಿಂದಿರುವ ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ಬಾ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ತನಗೇ ಬಾಯಿ ಬರದಿದ್ದರೂ, ಅಜ್ಜನ ಆಸೆಯು ಹೀಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಅವನೇ ಯೋಚಿಸಿ, ಅವನೇ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಕರೆತಂದಿರುವುದು, ಎಲ್ಲವೂ ಮುದುಕನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ಆಡಿದುವು. ಸ್ಮರಣೆಗಿಂತ ಸುಖವಾದುದು ಇನ್ನೊಂದು ಯಾವುದುಂಟು ? ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ! ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕಷ್ಟಗಳು ಕೂಡ ಈಗ ಬಹುಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಇಷ್ಟವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ! ಎಂತಹ ಬಾಳವಾಯಿತು! ಜೀವನದ ಜಾದೂ!!

ಬೊಂಬಾಯಿನಿಂದ ಬರುವ ವಿಮಾನದ ಸಲುವಾದ ಸಡಗರವು ಆರಂಭವಾದಾಗ ಅಜ್ಜಯ್ಯನ ನೆನಪಿನ ಸಿನಿಮಾ ಮಂಗಳವನ್ನು ಹಾಡಿತು. ಲೌಂಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೂಡಿದ ಜನದ ಸಂತೆ, ಮಾತಾಡದೆಯೇ ಬಿಡುತ್ತದೆಯೇ ? ಮಾತಿಗೆ ಇತಿ ಮಿತಿ ಏನಾದರೂ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೆ ?

“ ಹೆಲ್ಲೋ ಮೈ ಡಿಯರ್, ವೇರ್ ಆನ್ ಅರ್ತ್ ಹೇವ್ ಯು ಬೀನ್ ಹೈಡಿಂಗ್ ”

“ ಇನ್ ರಿಟ್ರೀಟ್ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್, ಅಫ್ಟೆರ್ಡ್ ಆಫ್ ದಿ ಯಂಗ್ ಟುರ್ಕ್ ”

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅಜ್ಜಯ್ಯನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ. ಎರಡೂ ಗಡವಾ ಗಂಡುಗಳ ಕುಶಲ ಧ್ವನಿ ! !

“ ಸಾರಿ, ಎಕ್ಸೂಸ್ಕಿ ” ಹೀಗೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೋರಿದ ಧ್ವನಿಯ ಜತೆಗೇ ಲಾವಂಡರ್ ಪರಿಮಳವಿದ್ದ ಗಾಳಿಯು ಅಜ್ಜಯ್ಯನಿಗೆ ಒಡಿಯಿತು. ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾರಿಯೊಂದು ಸರಿದೂ ಹೋಯಿತು. ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು ಹೆಚ್ಚಾದರೆ, ಮೂಲೆಯ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ, ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಆಗಲೇಬೇಕು.

“ ಚಿನ್ನಮ್ಮಾಯಿ ಬಾಗುಂದಾ ! ಮಾ ಇಲ್ಲಾ ಲಕು ಜಾಬುರಾಯನೇ ಲೇದೇ ? ಕನ್ನಿಂಡಿ ಕದಾ ”

“ ಮಗು ಬಿದ್ದಂಡಿ, ಇಷ್ಟು ಬಾಗುಂದಂಡಿ ಅಯ್ಯಿಕೆ, ನಿಂಡಾ ಕಷ್ಟಪಡಿಂದಂಡೀ, ಏಮೋ ದೇವುಡ ಕೃಪಾ ಮೀ ಆಶೀರ್ವಾದಮು, ಅಂತಾ ಮುಂಚಿದೇ ಅಯ್ಯಿಂದಿ ”

ಬೀಗರ ಬೀಗರು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ನಡೆದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮದ ಮಾತಿರಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡ ಅಜ್ಜಯ್ಯ. ಆನಂತರ ಕೇಳಿಸಿದ ಮಾತುಗಳು, ಸಂತೆಯು ಕೂಡಿದುದರಿಂದ, ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಜಲಪಾತದ ಭೋರ್ಗರೆಯುವ ತಾನನಿನಾದ. ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಶಬ್ದದ ಸನ್ನಿಪಾತವು ಇಳಿಮುಖವಾಯಿತು. ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಬೊಂಬಾಯಿನ ವಿಮಾನವು ಪುನಃ ಹೊರಟಿತು ಎಂದುಕೊಂಡ ಅಜ್ಜಯ್ಯ.

ಯಾವುದೋ ಸ್ತ್ರೀ ಕಂಠವು ಅಳುವ ಮಂಗಳವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಲು ಜೋಗುಳವನ್ನು ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡತೊಡಗಿತು. ಬಲಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಧ್ವನಿ ಹತ್ತಿರದಿಂದಲೆ ಬಂದ ಧ್ವನಿ.

ಅಜ್ಜಯ್ಯನ ಸ್ಮರಣೆಯು ಚಿಗುರೊಡೆಯಿತು. ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಮಧುರ ಕಂಠ. ಚೊಚ್ಚಲ ಮಗುವಿರಬೇಕು, ಎದೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವ ಮಗು, ಎಂದನಿ ಸಿತು; ಅಜ್ಜಯ್ಯನಿಗೆ. ಕಾರಣ ಧ್ವನಿ ಬಂದ ಕಡೆಗೆ ಬಲಗಿವಿಯನ್ನೊಡ್ಡಿದನೇ ವಿನಹಾ, ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜೋಗುಳವು ನಿಂತಿತು. ಮಗುವಿನ ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಕಿಲಕಿಲವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಮಂದಸ್ಥಿತನಾದ ಅಜ್ಜಯ್ಯ ಅದರತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿದ. ಅರ್ಧ ಬರುವ ವಯಸ್ಕರ ಮಾತಿಗಿಂತ. ಅರ್ಧ ತರುವ ಎಳೆಯ ಶಿಶುಗಳ ಆಲಾಪನೆಯು ಬಹಳ ಹಿತಕರವಲ್ಲವೇ ! ಕೆಲಸಮಯದಲ್ಲೇ ಮಗು ವಿನ ಸಲ್ಲಾಪವೂ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಭರಭರ ನಡೆದು ಬಂದ ಗಂಡು ಬೂಡ್ಸಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯು ತಾಳ ಕೇಳಿಸಿತು.

“ ಮಗು ಮಲಗಿಕೊಂಡ ಹಾಗಿದೆ. ಏಳು ಹೊರಡೋಣ, ಇನ್ನೊಂದು ಐದು ನಿಮಿಷ ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿಮಾನ ಹೊರಡುತ್ತೆ, ಅಬ್ಬಾ! ಸಾಮಾನೆಲ್ಲವೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ವರ್ಗಾಯಿಸ ಲ್ಪಟ್ಟಿತೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಿತಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ವಿಶ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾ ಯಿತು. ಕೈತುಂಬಾ ಲಂಚವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೂಲ್ಲ ನೋಡು,

ಯಾಕೇ ! ಕೋಪ ಬಂದ ಹಾಗಿದೆ? ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳನ್ನೇ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದೆ ಅಂತ ಕೋಪವೇನೇ ? ಬೇಕೂ ಅಂತ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದೆನೇನೇ ? ಹೋಗದೇ ಇದ್ದರೆ, ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಾಮಾನುಗಳು ಸಾಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಕಣೆ !

ನುಡಿದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, “ಓಹೊ ಇವ ವಯಸ್ಕ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ ಇರಬೇಕು. ಅಥವಾ ತುಂಬಾ ವಿಳಂಬವಾದ ಮೇಲೆ ಆದ ಮದುವೆಯಾಗಿರ ಬೇಕು, ಎಂದಂಕೊಂಡ ಅಜ್ಜಯ್ಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೆಂಡತಿಯೆದುರಿಗೆ ಗೋಗರೆಯುವ ಧ್ವನಿ ಏಕೆ ಬರುತ್ತದೆ?

“ ಅದಕ್ಕೇನೂ ಕೋಪವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದರಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ”

ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿದ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕಂಠವೇ. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಕಂಠಕ್ಕೆ ಸಿಟ್ಟಿನ ಕೂರಂಚು ಮೂಡಿದೆ. ಆಕೆಯಾಡಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದವರ ಕಿವಿಯನ್ನು ಗರಗಸದಿಂದ ಕೊಯ್ಯಿ ವಂತಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಹರಿತವಾಗಿದ್ದ, ಆಕೆಯ ಬಾಯಿನಿಂದ ಹೊರಟ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಹಲ್ಲು ಗಳು ಮೂಡಿದಂತಿದೆ.

“ಇಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಾಯಿತು! ಎಲ್ಲರೂ ಲೌಂಜಿನಲ್ಲೇ ಕೂರುವುದು. ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿದುಬಳಿ ಕೂರಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತೇ?

ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿಯ ಗಂಡನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೂ, ಅವನಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಜಾರ

ಮೂಡಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವ ಹಾಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆಯ ಒಗ್ಗರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಮಾತಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ, ಎಂದನ್ನಿಸಿತು, ಅಜ್ಜಯ್ಯನಿಗೆ.

“ ಆಗಿದ್ದು ಆಯ್ತಲ್ಲ ಏಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಲ್ಲೆ! ಈಗ ಬೇಗೇಳು. ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೋ, ಕೈಚೀಲ ಚೊಂಬನ್ನು ನಾ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು ತ್ತೇನೆ ” ಎಂದ ಗಂಡ. ನೆಲದ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೈಚೀಲವನ್ನು ದರದರ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಳೆದ.

“ ಎಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸೋದು ಅಂದ್ರೆ, ಆಜೂ ಬಾಜು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೂರಿಸಬೇಕು. ” ಎದ್ದು ನಿಂತು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧವಾದ ಹೆಂಗಸು ಸಿಟ್ಟಿನ ಮಾತನ್ನಾಡಿದರೆ, ಕೂತು ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಆಕೆಯು ಆಡಿದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎತ್ತರದಿಂದ ಬಿದ್ದ ಕತ್ತಿಯ ಪೆಟ್ಟು, ಭರ್ಜರಿ ಏಟು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

“ ಸೂಟು ಬೂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮಾನ ಮಾರ್ಕಾದೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ಕೂತಿದೆ ನೋಡಿ ಮುದುಕ, ಅದು ಅಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿ ಬೇರೆಲ್ಲಾದರೂ ಕೂರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮಗು ಅತ್ತಿತು, ಅಂತ ಹಾಲು ಕೊಡುಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದೆ. ನನ್ನನ್ನೇ ದೂರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು. ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೇ ನೋಡ್ತಾನಲ್ಲೋ, ಅವನಿ ಗೇನು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತಂಗಿಯರು ಯಾರು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೇ ? ಶುದ್ಧ ಮುದಿ ಲಘು ಹಾಗೆ ಇದಾನಲ್ಲೋ ! ಇಂತಹ ಪೋಲಿ

ಮುದುಕರ ಕಣ್ಣು ಇಂಗಿ ಹೋಗಬಾರದೇ ” ಎಂದು ನಡುಗುವ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ, ಮುದುಕನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿಸಲಿ ಅಂತ ಧ್ವನಿಯನ್ನೇರಿಸಿ, ನುಡಿದು ಆಕೆಯು ಹೊರಟು ಹೋದಳು, ಗಂಡನ ಹಿಂದೆ.

ಫ್ಲಾಟ್‌ಫಾರಂ ಚಪ್ಪಲಿಗಳು, ಧರಿಸಿದವರು ಸಿಟ್ಟಿಗೆರಿದರೆ, ಟಿಕಟಕವನ್ನು ಕುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅಜ್ಜಯ್ಯನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ತೇವವು ಮೂಡಿತು “ ತಟಂಬಾ ಬೇಜಾರಾಯಿತೇ, ಅಜ್ಜಯ್ಯ ! ಒಬ್ಬರೇ ಇರುತ್ತೀರಲ್ಲ, ಬಾತ್‌ರೂಂ ಗೀತ್ ರೂಂಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗು ತ್ತೇನೋ ಎಂದು ಊರೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ತೋಚಿತು. ಸ್ನೇಹಿತನೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಈ ಊರಿಂದ ವರ್ಗವಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಆಯಿತಂತೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತಾಸು ಇದ್ದರೂ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟೆ. ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಮರೀ ಅಜ್ಜಯ್ಯನ ಹತ್ತಿ ರಕ್ಕೆ ಬಂದ.

“ ಮರೀನೇ ! ಅಂತಹ ಬೇಸರವೇನೂ ಇಲ್ಲವ್ವ ! ”

“ ಇದು ಯಾಕೆ, ಅಜ್ಜಯ್ಯ ! ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪು ದಾಗಿದೆ. ನೀರಾಡುತ್ತಿದೆ. ಏನಾದರೂ ನೋವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ? ಐ ಡ್ರಾಪ್ಸ್ ಹಾಕಲೇ, ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲೇ ಇದೆ. ” ಎಂದು ಕಾತರದಿಂದ ಮರೀ ಕೇಳಿದ. ಅಜ್ಜಯ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಕೂತುಕೊಂಡು. “ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೋವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾಳ ಮ್ಮನ ನೆನಪಾಯಿತು. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ತೇವ ಮೂಡಿತು. ಇನ್ನೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ” ಎಂದರು ಅಜ್ಜಯ್ಯ.

“ ಕಾಳಮ್ಮನ ನೆನಪು ಈಗೇಕೆ ಪುಟ ಹೊಡೆದು ಎದ್ದಿತು ? ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ಏಕೋ ತುಂಬಾ ಕಳೆಗುದಿದ ಹಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆ ? ಅಜ್ಜಯ್ಯ ! ಇಲ್ಲೇನಾದರೂ ಕಷ್ಟ ಆಯಿತೇ ? ” ಎಂದ ಮರೀ.

“ ಏನೂ ಇಲ್ಲಪ್ಪ ! ಆದರೆ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಕಲ್ಕತ್ತಾಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಬೇಡ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹೋದರೂ, ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ನೀ ಏನಂತಿ ? ವಾಪಸ್ಸು ಊರಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗೋಣ. ಏರ್ ಟಿಕೆಟ್ ದುಡ್ಡು ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ ಬಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿದಪ್ಪೇ ಲಾಭ ” ಎಂದರು ಅಜ್ಜಯ್ಯ. “ ಇದು ಯಾಕೆ ಈಗ ಹೀಗಂತೀರಿ ! ಅಜ್ಜಯ್ಯ ! ಊರಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗ ಗೆಲುವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿರಿ. ಈಗೇಕೋ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರಂತೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ! ಏನೋ ನಡೆದಿದೆ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಂಕೋಚವೇ ! ಪ್ಲೀಸ್, ಏನಾಯ್ತು ಹೇಳಿ ಎಂದು ಮರಿಗೋಗರೆದ.

“ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಸಂಕೋಚ ಪಡಲಿ, ಮರೀ ! ನೀನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ, ಸುಖದುಃಖ ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುಕ್ಕೆ - “ ಏನೋ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂತ ಮೇಲೆ ಶಕುನಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಟ್ಟೂರಿಗೆ ತೆಪ್ಪಗೆ ಹಿಂತಿರುಗೋಣ ಎನ್ನಿಸಿತು ” ಎಂದರು ಅಜ್ಜಯ್ಯ.

“ ಶಕುನ ಶಕುನ ಅಂತ ನೀವೆಂದೂ ನಂಬಿದ

ವರಲ್ಲವಲ್ಲ. ಇದೇನೋ ಹೊಸದು ಸುಧಾ ರಣೆ ಆದ ಹಾಗಾಗಿದೆಯಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಶಕುನ ಯಾವುದು ಬಿತ್ತು, ” ಎಂದ ಮರೀ. “ ನೋಡಪ್ಪಾ, ಮರೀ. ಶಕುನವೋ ಶಾಪವೋ ನಾ ಹೇಳಲಾರೆ, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಎಳೆ ಮಗುವನ್ನೂ ಆಡಿ ಸಲು ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಇಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಜೋಗುಳ ಹಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದಳು. ನಮ್ಮ ಕಾಳಮ್ಮನ ಕಂಠದ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು. ಸತ್ತು ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಾವರೂ ಕಾಳಮ್ಮ ಹಾಡುವುದರ ಸ್ಮರಣೆ ಹಚ್ಚ ಹಸುರಾಗಿದೆ. ಆ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ ಮಗುವಿನ ಆಟದ ಲೊಚ ಲೊಚವನ್ನು ಕೇಳತೊಡಗಿದೆ. ದುರು ದುರು ನಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದಾಕೆಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಇಂತಹ ಲುಚ್ಚಾ ಮುದುಕರ ಕಣ್ಣು ಇಂಗಿ ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳೆರಡೂ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಂಗಿಯೇ ಹೋಗಿದೆ. ನಾನೀಗ ವಿಧಿಯಂತೆಯೇ ಕುರುಡು. ಆಸೆಯ ಅಂಚನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಕಲ್ಕತ್ತಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲೇನಾದರೂ ಪವಾಡವಾಗಿ, ದೃಷ್ಟಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಬರುತ್ತೇನೋ ಎಂದೂ ನಿನ್ನ ಪೀಡಿಸುತ್ತಾ ಈ ತನಕ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ಆಕೆಯು ಹಾಕಿದ ಶಾಪವೋ, ಅಥವಾ ಇದೇ ದುಃಶೃಕನವೋ ಕಲ್ಕತ್ತಾಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗೋಣ ಎಂದೆ ” ಎಂದರು.

“ ಅರಿಯದ ಹೆಂಗಸು, ತಿಳಿಯದೆ ಏನೋ ಅಂದರೆ, ಅದನ್ನೂ ಶಾಪ, ಶಕುನ ಎಂದು ಎಣಿಸಬೇಕೇ ? ಚೆನ್ನಾಯ್ತು, ಅಜ್ಜಯ್ಯ,

ಏಳಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ ವಿಮಾನದ ವೇಳೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಪೋರ್ಟರ್ ಸೂಟ್ ಕೇಸ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಬನ್ನಿ, ನಿಮಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ತಿರುಗಿ ಲಭಿಸುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೀವೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ, ನಡೆಸುವಷ್ಟಾದರೂ ದೃಷ್ಟಿ

ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮ ನುಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಶಕುನ ಏನು ತಾನೇ ಮಾಡಿತು ? ಬನ್ನಿ. ಎಂದು ಅಜ್ಜಯ್ಯನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಕೈ ಹಿಡಿದು ವಿಮಾನದತ್ತ ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋದ, ಮರೀ.

ಇರಬಹುದು... ಆದ್ರೆ ಕೊಂಡು ಓದಿದ್ದೆ ನಂಗೆ ಅಳು ಬಂದ್ಬಿಡುತ್ತೆ

ಪ್ರಿಯ ಓದುಗರೇ,

‘ ಅಪರಂಜಿ ’ ರಾ. ಶಿ. ಯವರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನಾಥಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

ದಿ. ಡಾ|| ಪೈಸೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯ ಶಿವರಾಂ ಅವರು ಹೊಸಗನ್ನಡದ ದಿಗ್ಗಜಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬರು. ಶಾಸ್ತ್ರ, ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಚಾರ, ಹಾಸ್ಯ, ಜನಜೀವನ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಚಿಂತನೆಗಳು ಅವರ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿದ್ದವು.

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅಣಕವಾಡುಗಳು ಹಾಗೂ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳು, ತಿಳಿವನ್ನು ನೀಡುವ ಕುಹಕಿಡಿಗಳು, ಉರಿಗಳು ಅವರ ವಿಶೇಷಗಳು. ‘ ತಿಳಿನಗೆ ’ ಅವರ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಅವಿಷ್ಕಾರ. ತಿಳಿವು - ನಗೆಗಳ ಪರಿಣಾಮ ತಿಳಿನಗೆ.

ನೋವು ತುಂಬಿದ ಅನುಕಂಪ ಕರುಣೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ್ದು ತಾನೇ ? ಕೈ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ

ಕಿರುನೀರಿನ ತೆರೆಯಾಳದ ಮೇಲೆ

ತಿರುಗುತ ಬಹು ವೇಳೆ

ಕಣ್ಣೀರಿನ ಕಡಲಿನ ಪಾಲೂ

ಹಾಸ್ಯದ ಹರಿಗೋಲು

ರಾ. ಶಿ. ಯವರ ಹಾಸ್ಯ ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ

ಮನನ್ ಕರ್‌ಕೇ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ್

ಹಸ್‌ಕೇ ಲೇಗೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ್

ಎಂಬಸ್ತರಕ್ಕೇರಿತು.

ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಲೂ ಎಂದರೆ ವೇದಾಧ್ಯಯನ, ಯಜ್ಞ, ದಾನ, ಉಗ್ರತಪಸ್ಸು ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ದೊರಕದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ (ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯ) ದೊರಕುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ಆತ್ಮ ವಿಚಾರದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಗು ನಗುತ್ತಾ ಪಡೆಯಬಹುದು.

‘ ಅಪರಂಜಿ ’ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದವರು ಅವರು. ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆಯುವವರೆಗೆ ಅವರು ಅಪರಂಜಿಯ ಹಿತಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿದರು. ಡಾ|| ರಾ.ಶಿ.ಯವರ ನಿಧನದಿಂದ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಗಾದಂತೆ ಅಪರಂಜಿಗೂ ತುಂಬಲಾಗದ ನಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸಿದೆ.

ಅಜ್ಜ ರಾ. ಶಿ. ಸರ್ವಾತ್ಮಕಭಾವದ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ ಹಿರಿಯ ಸಾಧಕರು. ಅವರಿಗಾಗಿ ಅಪರಂಜಿ ಸರ್ವಾತ್ಮ ಭಾವವನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವರ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಚಿಮ್ಮಿದ ಕಣ್ಣೀರು ಮನತುಂಬಿದ ಅಳಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಅಜ್ಜನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರೋಧ ನಡೆಯಲಾರಳು.

ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ

“ ಬಿಸ್ತಾ ” ಗುಡಿಬುಡೆ .

ಒ ಎನ್ನ ಅಣಕು ಗುರು ಶಿವರಾಮ್ ಅವರೇ
ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ರತ್ನ ಮನ್ನಣೆಯ ಪಡೆದವರೇ,
ನಿಮ್ಮ ನಗೆ ನುಡಿಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಡದಿರಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತಕರುಳಿ ಚಟಾಕಿ ಮತಾಪು ಬೆಳಗಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಮನೋನಂದನ ದೃಢಚಿತ್ತವೀಯಲಿ
ಕೊರವಂಜಿ ರಸಾಯನ ಜೀವಾಮೃತವಾಗಲಿ;
ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಆಶೀರ್ವಾದವಿರಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸವಿದು ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಸಿಗಲಿ;
ಮಾನವನಿರುವ ತನಕ ನಿಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿ ಇರಲಿ
ನಿಮ್ಮಾತ್ಮಕೆ ಪರಮಾನಂದ ಸಿಗಲಿ ;

(ತಾ 21/1/84. ಬೆಂಗಳೂರು ಗಾಂಧಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದು)

ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ ನಲ್ಲಿ

ಲೇಖಕ : ಶಿವಕುಮಾರ್

ಕೈಗಾರಿಕಾ ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ ನೋಡುವುದೆಂದರೆ, ಎಂದಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯಾಸದ ಕೆಲಸವೇ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಮಗು ರಾಣಿಗೆ ಭಾರಿ ಯಂತ್ರಗಳೆಂದರೆ ಬಲುಮೆಚ್ಚಿ. ಆದಕೇ ಅವಳ ಆರನೇ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಅವಳನ್ನು ಆಗ ಉಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಯಂತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆವು.

ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೈಡ್ರಾಲಿಕ್ ಪ್ರೆಸ್. ಸರಿ, ಶುರು ಮಾಯಿತು ರಾಣಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆ.

“ಅದೇನು?”

“ಯಾಕೆ?”

“ಅದು ಹೈಡ್ರಾಲಿಕ್ ಪ್ರೆಸ್ ಯಾಕೆ?”

“ಅದರ ಹೆಸರೇನು?”

“ಅದರ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ?”

ರಾಣಿಯ ಕುತೂಹಲಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬರೆಯಲು, ಓದಲು ಬರುತ್ತದೆಯೇ?, ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಅವಳು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಎಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತದೋ ಹೇಳುಕ್ಕು ಗುಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಂದು ಯಂತ್ರದ ಮೇಲೆ “ಅಣ್ಣ, ಅದು ಜನತೆ ಪಾರ್ಟಿನಾ?” ಎಂದು

ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಅವರಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ರಾಜಕೀಯ ಮಾತನಾಡಬಾರದು” ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿಸಿದಳು.

ಲೌಡ್‌ಸ್ವೀಕರ್ “--- ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮಗು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ವಿಚಾರಣಾ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಗುವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು” ಎಂದು ಆಗಾಗ ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ಯಾಕೆ ತಂದೆ ತಾಯೀನ ಕರೀತಾ ಇದ್ದಾರೆ?” ರಾಣಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ.

“ಯಾವುದಾದರೊಂದು ತುಟ್ಟಮಗು, ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತೆ, ಅದು ಆರಚಿಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಶರಣವಾದಿದಾಗ ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ನೋರು ಒಂದು ವಿಚಾರಣಾ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ತಂದೆ ತಾಯೀನ ಕರೀತಾರೆ” ತಾಯಿ ಉತ್ತರ.

“ತಂದೆ ತಾಯಿ ಆ ಮಗೂನ ಆಮೇಲೆ ಹೋಡೀತಾರೆ?”

“ಅಲ್ಲವೇ ಮತ್ತೆ?”

“ಜೋರಾಗಿ ಹೋಡೀತಾರೆ?”

“ಹುಂ ! ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದು ತುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರೋದು ಹೇಗೆ?”

“ಆದ್ರೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಹಾಗೆಹೋಡೀಬಾರದು”

ತಾಯಿ ಮಗಳ ಸಂಭಾಷಣೆ ಬೆಳೆಯೂ ತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ರಾಣಿ “ಲೇ! ಪಂಕಜ (ನನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ) ನೀನೇನಾದರೂ ನನ್ನ ಮಗಳಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿಸು ತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದು ಅರು ಇಂಚು ದಪ್ಪದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೊಳವೆ. ಮುಂದೆ ನಡೆದವು.

ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಸೀರೆ ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನ ಕರೆತಂದಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಗ್ರಹ ಚಾರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲೇ ಸೀರೆ ಸ್ವಾಲ್ಗಳ ಸಾಲು. ಇವಳು ಅಂಗಡಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದಳು.

ರಾಣಿ “ಥೂ ಅಮ್ಮ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೇ? ಸೀರೆ ಅಂಗಡಿ ಅಂದ್ರೆ ನಿಂತೇ ಬಿಡೋದು. ನಡೀ ಅಣ್ಣ, ಅಮ್ಮ ಇಲ್ಲೇ ಇರ್ಲಿ. ನಾವು ಹೊರಟು ಹೋಗ್ಬಿಡೋಣ” ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದೇ ಬೇರೆ ಮಾತು.

ನಾನೂ ಹೊರಗಿನಿಂದಲೇ ಸೀರೆ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತೆ. ಪಂಕಜ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ ರಾಣಿ ನಾಪತ್ತೆ. ಸರಿ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಬಯ್ಯೆವು. ಇವಳು ಬೇರೆ ಅಳುಕೈ ಶರರು.

“ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯಂತ್ರಗಳೂ ಅಂದ್ರೆ. ಮಗು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತೋ ಏನೋ?” ಎಕ್ಸ್‌ಬಿಷನ್ ಫೌಂಟನ್ ಕಂಡಾಗ

“ಅಯ್ಯೋ, ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಆ ಫೌಂಟನ್, ನೀರಿನಲ್ಲೇನಾದರೂ ಮಗು ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿ ದೆಯೇನೋ ನೋಡಿ ಅಂದ್ರೆ” ಸಧ್ಯ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಲೌಡ್‌ಸ್ಪೀಕರ್ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು.

“ರಾಣಿ ಎಂಬ ಆರು ವರ್ಷದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು, ವಿಚಾರಣಾಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಅಜ್ಜ ಅಜ್ಜಿ ಬಂದು ಮಗುವನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು” ನಾವಿಬ್ಬರೂ, ಒಂದೇ ಓಟದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣಾ ಕೇಂದ್ರದತ್ತ ಓಡಿದೆವು. ಅಲ್ಲೇ ಅಳುತ್ತಾ ಕಿರಿಚುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಭಾವದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ, ರಾಣಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

ನಾವು ರಾಣಿಯತ್ತ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತಿ ದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು, ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕ, ರಾಣಿಯತ್ತ ತಿರುಗಿ “ಮಗೂ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ನೋಡು” ಎಂದ. “ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನ” ರಾಣಿಯ ಉತ್ತರ.

ಹೌದು, ಆವಾಗಿನಿಂದಲೂ ಮಗು ಅಜ್ಜ ಅಜ್ಜಿ ಎಂತಲೇ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ” ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ದನಿಗೂಡಿಸಿದ. ಇವರು ಅಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾದವರ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ”.

ನಾನು “ನಾವು ಈ ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿ” ಎಂದೆ.

ರಾಣಿ “ಆಜ್ಜಾ ಅಜ್ಜಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೋ ಏನೋ?” ಎಂದಳು. ಅಧಿಕಾರಿ “ಈ ಹುಡುಗಿ ಅಜ್ಜ ಅಜ್ಜಿ ಜೊತೇಲಿ ಬಂದಿ

ತ್ತಂತೆ. ನೀವು ನಮ್ಮ ಮಗು ಅಂತೀರಿ. ಇದು ಹೇಗೆ ಇತ್ಯರ್ಥ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ರಾಣಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸದಂತೆ ಆಚೆ ಈಚೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

ನಾನು "ಸರ್, ನಾನು ನಾನೇ, ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಈ ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ನೋಡಿ, ಈ ಫೋಟೋ ನೋಡಿ" ಎಂದೆ.

ಅಧಿಕಾರಿ "ನೀವು ನೀವೇ ಸರ್ ಒಪ್ಪಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಹುಡುಗಿ ಅಜ್ಜ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ. ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಅದು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ

ವಲ್ಲಾ. ಹೋಗಲಿ ಈಹುಡುಗಿಯ ಐಡೆಂಟಿ ಫಿಕೇಷನ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತಿಳಿಸಿ" ಎಂದ. ನನಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಐಡಿಯಾ ಬಂತೂ, ಇವಳ ಅಜ್ಜ ಅಜ್ಜಿ ಹೆಸರು ಏನು ಕೇಳಿ." ಎಂದೆ. ಆತ ಕೇಳಿದ

ರಾಣಿ ಎಡವಿದಳು. ತಂದೆ ಹೆಸರೇನು ಕೇಳಿ ಎಂದೆ. ಅವಳು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದಳು. ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ತಾಯಿ ಮಗಳನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಿದ್ದೂ ಮುದ್ದಿಸಿದ್ದೇ.

- * ಮಾರ್ಸಿಯಾನೊ, ಮೂರ್ ಎಂಬಿಬ್ಬರೂ ಪೈಲ್ವಾನರು ಮೊನ್ನೆ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಜಂಗಿಕುಸ್ತಿ ಆಡಿದಾಗ, ಮೂರ್ ಸೋತಾಗ. ಒಟ್ಟು ಎಂಬತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವಸೂಲಾಯಿತಂತೆ.

—ಇಬ್ಬರ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲ ನಷ್ಟ.

(ಕೊರವಂಜಿ)

- * ಸಿಗರೇಟು ಸೇವನೆಯನ್ನು ಈಚೆಗೆ ಅತೀ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಜನರು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸಿಗರೇಟು ಕಂಪನಿಯವರು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

—ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಸುಗೂಸುಗಳೆದುರು ಬಿಸಾಕಿರುವುದೇ ಇಬಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ.

(ಕೊರವಂಜಿ)

- * ಜೈಲುಗಳಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋಗಳನ್ನು ಖೈದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರಂತೆ.

—ಇದು ಸೌಲಭ್ಯವೆಂದೋ ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಾ ಕ್ರಮವಲ್ಲೆಂದೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವಂತೆ.

(ಕೊರವಂಜಿ)

- * ತುಂಗಭದ್ರಾ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ಆಚೆ ಈಚೆ ಇರುವ ವೈಕುಂಠ ಕೈಲಾಸ ಎರಡೂ ಅಂಧ್ರರಿಗೆ ಬೇಕಂತೆ.

—ಎಂತಹ ದೈವಭಕ್ತಿ ಅವರದು !

(ಕೊರವಂಜಿ)

ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆದರೆ

ಲೇಖಕಿ : ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಚೆ

ಮಕ್ಕಳ ಮಾತು ಸಕ್ಕರೆಯ ಸವಿಯಂತೆ ಸಿಹಿ, ಪಕ್ಷಿಯ ಇಂಚರವಂತೆ ಇಂಪು, ಕೊಳಲ ಗಾನದಂತೆ ಮಧುರ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಕವಿಗಳು, ಮಹಾಕವಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳು ಹಾಗೆ ವರ್ಣಿಸಲು ಅವರ ಮಕ್ಕಳುಗಳು ಅದೇನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದವೋ ಯಾವರೀತಿ ಕೂಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವೋ ನಾ ಕಾಣೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಧುರ, ಸಿಹಿ ಮುಂತಾದ ರಸಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಬದಲು ಭಯ, ಮಾನಹಾನಿ, ಅಪಮಾನ ಮುಂತಾದ ಘೋರಾನುಭವಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳು ಬಾಯಿ ತೆಗೆದರೆ ಅನಾಹುತದ ಮೇಲೆ ಅನಾಹುತ. ಮಕ್ಕಳ ಬಾಯಿಗೂ ತಾಯಿಯರ ಹೃದಯಕ್ಕೂ ನೇರವಾದ ಸಂಬಂಧವಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಎದೆ 'ಥವ ಥವ' ಎಂದು ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪನಾ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಈ ಪಿಲ್ಬುಗಳು, ಬರೀ ಸುಳ್ಳು, ಕಾಲಾ ಭಾಗ ನಿಜ ಸೇರಿದ ಸುಳ್ಳು, ಉಪಾಮಿಶ್ರಿತ ಸುಳ್ಳು, ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಸಟೆಗಳನ್ನು ನೀರು ಕುಡಿದ ಹಾಗೆ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾಣ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಾಕೆ 'ಏನಪ್ಪಾ, ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಏನಡಿಗೆ, ಏನ್ ಊಟ ಮಾಡಿದೆ' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅದು ಏನು ಹೇಳಿತು ಗೊತ್ತೇ? "ನಮ್ಮನೇಲಿ ಇವತ್ತು ಕೋಳಿ ಸಾರು ಮಾಡಿದ್ದು, ನಮ್ ತಾತಂಗೇ ಅದು ತುಂಬ ಇಷ್ಟ" ಅನ್ನೋದೆ! ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಸಹ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ನನಗೆ ಕೋಳಿ ಸಾರು ಮಾಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಇನ್ನು ಅವರ ತಾತಂಗೂ ಕೋಳಿ ಸಾರಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಗೋಕುಲಾಷ್ಟಮಿಗೂ ಇಮಾಮ್ ಸಾಹೇಬರಿಗೂ ಇರ.ವಷ್ಟೆ!

ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ನನಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಂದು ಹತ್ತು ಹತ್ತೇರಡು ಜನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ, ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಂ ಸೇರಿ, ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಲ್ಲರ ಗಮನವನ್ನೂ ತನ್ನಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಾ ನಿಂತಳು, ನಾನೂ ಅವಾಂತರ ದಲ್ಲಿದ್ದೆ. "ಅಮ್ಮಾ, ಬೇಲೀದು ಹೇಳ್‌ಲಾ" ಅಂತು. ಬೇಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಯಾವ ಘಟನೆಯೂ ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ಬೇಲಿ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಇಲಿಯೊ ಹೆಗ್ಗ

ಇವೊ ತೂರಿದ್ವನ್ನ ಹೇಳುತ್ತೆ ಎಂದೂ ಕೊಂಡೆ. ಬೇಲಿಯ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನೇನು ಆಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ? “ಹೇಳಮ್ಮ, ಏನದು” ಎಂದರು ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿದ ಕಾವೇರಿ ಬಾಯಿ. “ನಮ್ಮನೆ ಹಿಂದೆ ಬೇಲಿ ಇದೆ ಯಲ್ಲಾ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಿಂದುಗಡೆ ಮನೆ ತೊಂದೇ ಕಾ ಯಿ ಬಿಡುತ್ತಲ್ಲ, ಅದನ್ನ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಾಗ ಅಮ್ಮ ಬೇಗ ಕಿತ್ತು, ಒಳಗ್ ತಂದು ಬಿಟ್ಟು” ಎಂದಳು. ನನ್ನ ಮುಖ ಬೆಚ್ಚಗಾಯಿತು, ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ನೋಡಿ, ಮಗು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಬರೀ ಸುಳ್ಳೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದರೂ ಯಾರು ತಾನೆ ನುಬ್ಬಾರೆ ! ‘ಮನೆ ಮಾತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೇಳು’ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಡವಟ್ಟು ಗಾದೆಗಳು ಬೇರೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಚೌತಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆನೊ ಇಲ್ಲವೊ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತ ಸಲ್ಲದ ಅಪಮಾನವನ್ನು.

ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಉದ್ಭವವಾದ ಈ ತೆರೆನಾದ ಸುಳ್ಳುಗಳಲ್ಲಿ ವೈವಿದ್ಯ ಬಹಳ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಐದು ವರ್ಷದ ಲತಾ ಆಟವಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಚಪ್ಪಲಿ ಇತ್ತು. ಬರಿಗಾಲನ್ನು ನೋಡಿ ಇವರೂ ಚಪ್ಪಲಿ ಏನಾಯ್ತು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು.

“ಅದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸು ಕದ್ದು ಗೊಂಡ ಅಣ್ಣ” ಎಂದು ರೆಪ್ಪೆಹೊಡೆಯದೇ ಹೇಳಿದಳು ಲತಾ. ಪಾಪ ! ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಳ್ಳನಿಗೂ ಪೋಲೀಸಿಗೂ ಇರುವ

ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ದೊಡ್ಡವರು ಪೋಲೀಸರ ಆದರ್ಶ ನಡುವಳಿಕೆಯ (!) ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳೆದುರಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಗು ಪೋಲೀಸಿನ ಕಸುಬೇ ಕಳ್ಳತನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಮಕ್ಕಳು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸದ್ಭಾವನೆ ಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಮ್ಮವರು ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ “ಅಲ್ಲೇ, ಪೋಲೀಸು ಚಪ್ಪಲಿ ಕದ್ದುಗೊಂಡ ಅಂತಿ ಯಲ್ಲಾ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಯಾಕೆ ಕದೀತಾನೆ ನೀನ್ ಹೇಳೋದೆಲ್ಲಾ ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು” ಅಂದ್ರು.

“ಇಲ್ಲಾಣ್ಣಾ, ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಾ ನಾ ಹೇಳೋದು ಆ ಪೋಲೀಸಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಾಲಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಚಪ್ಪಲಿ ತಗೊಂಡ” ಎಂದು ಸಲೀಸಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಮಕ್ಕಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಇರುವ ನನಗೆ, ಅತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಅನುಭವವೊಂದು ಉಂಟಾಯಿತು. ಈಚೆಗೆ ಹತ್ತಿರದ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕತೆ ಕೇಳುವುದೆಂದರೆ ಯಾವ ಕಾಲದ ಮಕ್ಕಳಿಗಾದರೂ ಬಲು ಮಿಷಿ. ಅಂದು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸತ್ಯಹರಿ ಶ್ಲೋಕದ ಕತೆಯನ್ನು, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ. ಮುಗ್ಧ ಮುಖಗಳು ನನ್ನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕತೆ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು

ನೋಡಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಕತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ ಮೇಲೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದೆ. “ನೋಡಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವಿತ್ತು, ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ ಅವನು ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ನಾವೂ ಸಹ ಅವನ ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಬಾರದು” ಎಂದೆ,

ಎದುರು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಅಶೋಕನ

ಮುಖದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಸಂಶಯ ಮೂಡಿ ದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. “ಏನಪ್ಪಾ ಅಶೋಕ್, ಅರ್ಥ ಆಯಿತೆ?” ಎಂದೆ. “ಆಯಿತು ಮಿಸ್, ಆದರೆ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆದರೆ ಸ್ಮಶಾನ ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತಲ್ಲವೇ” ಎಂದ ಅಶೋಕ. ಕಾಲೋಚಿತವಾದ ಮಾತು !

ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಮಗುವಿನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನಿಜ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ಅಂದು ಕೇಳಿದೆ.

ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಷ್ಯನ್ ಭಾಷೆಗೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕವಿ ಪುಂಗವರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರಂತೆ.

—ಬೇಡ್ರೀಬೇಡ್ರೀ ರಷ್ಯನ್ನರು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕಣ್ಣೀ. ಬೇಕಾದರೆ ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಭಾಷೆಗೆ ಮಾಡಿಸಿರಿ.

(ಕೊರವಂಜಿ)

ಕೇಲವೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟಕತೆ

ಹೊಲಸು ಕಲೆಯಾ ಕಗ್ಗ

ಸೊಳೆಯನು ಕುರಿತ ಕಥೆ

ಗೊಳಿಗಳ ಹಾಳು ತಿರುಗಾಟ

ಬರೆಸುವುದು ಕೂಳು ಕಾಣಯ್ಯ

ಸರ್ವಜ್ಞ

(ಕೊರವಂಜಿ)

(೫ ವೆಸ್ಟ್‌ಹಾಲ್, ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ?)

ವಿಂಡೀಸರ ವೈಭವವನು ನೋಡಲು

ಇಂಡೀಸರೆ ನೀವೈತನ್ನಿ

(ಪಲ್ಲವಿ)

ಲಾಯ್ಡ್ ರಿಚರ್ಡ್ಸ್‌ರ ಆಟವು

ನೋಡಲು ಮತ್ತೇಭಸ ವಿಕ್ರೀಡಿತ

ನಾಲ್ಕೋ ಆರೋ ಹುದ್ದರಿ ಬಿದ್ದರು

ಸ್ಕೋರಿಗೆ ಜಿಂಕೆಯ ಜಿಗಿತ

ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿಹ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಂಠದ

ಭೋಸ ಗರ್ಜೆ ಮೊರೆತ

ವಿಂಡೀಸರ ವೈಭವವನು...

||೧||

ಹೋಲ್ಡ್‌ಲಿಂಗ್ ಮಾರ್ಷಲ್ ಸೂಪರ್ ಸಾನಿಕ್

ಚೆಂಡನೆಸೆಯುವರು ಪಿಚ್ಚೆಲ್ಲಿ

ವಿಶ್ವ ವಿಜೇತರು ಕೆಚ್ಚೆದೆ ಕಲಿಗಳು

ಸಿಡಿದರು ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ

ಹಸಿದ ಹೆಬ್ಬಲಿಯ ಕಂಡ ಜಿಂಕೆಗಳು

ಭಂಗ ಬಿದ್ದ ತೆರದಲ್ಲಿ

ವಿಂಡೀಸರ ವೈಭವವನು ನೋಡಲು...

||೨||

ವಿಶ್ವ ಕಪ್ಪಿನಲಿ ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿದುದ

ನೆನೆದು ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದು

ಇಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಟೆಸ್ಪುಗಳ

ಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆ ವೇದ್ದು

ಇದಿರಾಳಿಗಳನು ತದ್ದು

ಅದೊ

ವಿಜಯ ದುಂದಾಭಿಯ ಸದ್ದು

ವಿಂಡೀಸರ ವೈಭವವನು ನೋಡಲು

ಇಂಡೀಸರೆ ನೀವೈತನ್ನಿ

||೩||

—ಕುಭಾಶವನಿಗೊಂದಿಗೆ

ಸಿಗ್ಗ

ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿ

ಬಿ - 63. ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್

ಬೆಂಗಳೂರು-560 058

ತಯಾರಕರು : ಇ.ಓ.ಟಿ. ಕ್ರೀಡೆಗಳು
ಹೆಚ್. ಓ. ಟಿ. ಕ್ರೀಡೆಗಳು ಹಾಗೂ
ಇತರ ಸಾಮಗ್ರಿ ನಿರ್ವಹಣ ಯಂತ್ರಗಳು

“ನಗುವು ಸಹಜ ಧರ್ಮ : ನಗಿಸುವುದು ಪರಧರ್ಮ !

ನಗುವ ಕೇಳುತ, ನಗುವುದತಿಶಯವ ಧರ್ಮ ||

ನಗುವ, ನಗಿಸುವ, ನಗಿಸಿ ನಗುತ ಬಾಳುವ ವರವ !

ವಿಗಿ ನೀನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೊ—ಮಂಕುತಿಮ್ಮ .”

ಕುಭಾಕಯಗಳೊಂದಿಗೆ—

ವಿನಯಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್

ಪ್ಲಾಟ್ ನಂ. 20 ಥರ್ದ್ ಫೇಸ್

ಇಂದ್ರಪ್ರಿಯಾಲ್ ವರಿಯ, ಪೀಠ್ಯ

ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿ ಯಾರು ?

“ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿ ಹಲವು ಕುರುಷರು ನೋಡಿದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ. ಕೇವಲ ಹೋರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ ಶಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕನಿಗೆ, ಈತ ದಲಿತರನ್ನು ಶೋಷಿಸುವ ಕ್ರೂರರಾಜ್ವಸ್ಯ. ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ, ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಒದಗಿಸುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವ ಜರೂರು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈತ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ. ಲಂಚವಂಶನಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಈತ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಕಾಮಧೇನು. ಸರ್ಕಾರಿ ಯೋಜನಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಕ ತಾರಕ ಮಂತ್ರ. ಹಣ ಒದಗಿಸುವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಈತ ಶನ್ನ ಉದ್ಯಮದ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಸ್ವಂತಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ಕಿಲಾಡಿ. ಕಳೆದ ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿರುವ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿ ಅತ್ಯಂತ ಚತುರತೆ ಹಾಗೂ ಸಮಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಸರ್ಕಸ್ ಆಟಗಾರ.”

—ಎನ್. ನರಸಿಂಹನ್

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ —

ಸೈಲಾರ್ಸ್ ಆನ್ಸಿಲರೀಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್

ಎ - 188. ಪಿಣ್ಣ, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್,

ಬೆಂಗಳೂರು - 560 058